

یادداشت

ادامه از صفحه ۱

پیش شرط‌های کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی

است. تغییر در رویهٔ بسته‌بندی کالاها با کمک استارت‌آپ‌های جدید از جمله برنامه‌هایی است که برای مدیریت پلاستیک در این کشور به کار گرفته شد. کشور پاکستان از سال ۲۰۱۹ طرح بدون پلاستیک را اجرا کرد. ترکیه نیز از سال ۲۰۱۹ برای کاهش آلودگی پلاستیکی استفاده از کیسه‌های پلاستیکی یکبارمصرف را ممنوع کرده است و کیسه‌های کاغذی و قابل استفادهٔ مجدد در اختیار مصرف‌کنندگان قرار می‌گیرد.

اما براساس آمار منتشر شده[] در سال ۲۰۲۱؛ ایران یکی از عمده تولیدکنندگان زبالهٔ پلاستیکی در جهان به‌شمار می‌رود. کشور ایران در راستای سیاست‌های جهانی برای مواجهه با بحران زباله‌های پلاستیکی؛ آیین‌نامهٔ کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی را در آبان ۱۴۰۱ به تصویب هیأت وزیران رساند. طبق این آیین-نامه برای ۸ وزارتخانه ب همراه سازمان حفاظت محیط زیست، سازمان ملی استاندارد و سازمان صداوسیما جمهوری اسلامی وظایفی به‌منظور کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی تعریف شده است. در راستای تلاش برای کاهش مصرف پلاستیک در کشور، شهرداری تهران یکی از نهادهای پیشگام در این موضوع شناخته می‌شود. سال ۱۳۸۸ مصوبهٔ کاهش مصرف پلاستیک درمجموعهٔ شهرداری تهران به تصویب رسید. در این مصوبه روز ۲۱ تیرماه به‌عنوان روز بدون پلاستیک تعیین شد و دبیرخانهٔ نظارت بر اجرای مصوبه از سوی سازمان‌های ذیربط دایر شد. در طول این سالها، برنامه‌های فرهنگی به‌طورنمادین یا هدف آموزش کاهش پلاستیک در دستورکار شهرداری تهران قرار گرفت. در یک دوره طرح‌هایی مانند ناتوایی دوستدار محیط زیست با توزیع کیسه‌های پارچه‌ای مخصوص نان اجرا شد. سپس در آذر ۹۸ بخشنامهٔ ممنوعیت استفاده از پلاستیک در شهرداری و دستورالعمل اجرایی مدیریت مصرف پلاستیک در شهرداری ابلاغ شد. همچنین در مادهٔ ۶۲ برنامه ۵ سالهٔ سوم شهرداری (سال ۱۳۹۸ الی ۱۴۰۲)؛ شهرداری تهران مکلف به منع مصرف پلاستیک در مجموعهٔ شهرداری تهران شد. در پی این ابلاغیه؛ در سال ۱۴۰۰ اصلاحیهٔ مصوبه مبنی‌بر تغییر لگو و کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی در کلیه مراکز وابسته به شهرداری تهران، به تصویب رسید. با بررسی تاریخچهٔ تلاش‌های ایران در مسئلهٔ زبالهٔ پلاستیکی متوجه می‌شویم که از سابقه‌زیرین نهادها یعنی شهرداری تهران با وجود ۱۴ سال سعی در مسیر کاهش کیسه‌های پلاستیکی در بدنهٔ سازمانی خود، هنوز به اقدامات عملی و پایداری برای حل و برورن‌رفت از بحران کیسه‌های پلاستیکی نرسیده است.

بی‌تردید عملی‌شدن این مهم؛ نیازمند همکاری بین مجموعه نهادها و شرکا است تا تریک بازه زمانی معین و همزمان به مرحلهٔ عمل برسد. راهبردها و راه‌حلا‌ها برای کاهش زبالهٔ پلاستیکی با فعالیت‌های اجتماعی و اقتصادی گره خورده است. در حل مسئلهٔ زبالهٔ پلاستیکی، در درجهٔ اول باید در یک مکانیسم زمانمند در قالب سیاست‌گذاری بهمم پیوسته از (۱) ممنوعیت در تولید و ساخت شروع کرد و سپس (۲) ممنوعیت فروش و در ادامه (۳) ممنوعیت محدودیت خرید کیسه‌های پلاستیکی را به‌عنوان اقدام فوری، مؤثر و واقع‌بینانه در نظر گرفت. چنانچه هریک از این سه اقدام در یک بازهٔ زمانی و هماهنگ انجام نشود، اثربخشی و موفقیت اقدام زیر سؤال است.

متأسفانه، تصمیم‌سازان و سیاست‌گذاران کشورمان در زمان تصویب قوانین و مصوبات، از ذینفعان و شرکای اصلی برنامه‌ها غافل‌اند. عملی‌شدن مصوبهٔ کاهش کیسه‌های پلاستیکی، مستلزم همراهی و مشارکت تعداد زیادی از ذی‌مدخلان و ذینفعان از جمله تولیدکنندگان این محصولات، شهروندان، کنشگران محیط زیستی و جامعهٔ دانشگاهی است. و بی‌تردید با نگاه دستوری و یک‌جانبه توسط نهادهای دولتی و حاکمیتی نمی‌توان به نتیجه‌ای اثربخش دست یافت.

ارائهٔ سناریوها و فرصت‌های جایگزین به تولیدکنندگان محصولات پلاستیکی لازمهٔ همراهی صاحبان سرمایه در بخش خصوصی به‌عنوان تولیدکنندهٔ کیسه‌ها و ظروف پلاستیکی است. برای ممنوعیت استفادهٔ اصناف از کیسه-های پلاستیکی باید قبل از آن، محصولات جایگزین و باصرفهٔ اقتصادی در اختیار این اصناف و استفاده‌کنندگان قرار گیرد. و درصورت موافقت بر همکاری ایشان، دستگاه‌های نظارت برمدیریت و ساماندهی تولید و توزیع کیسه‌های زیست تخریب‌پذیر در فروشگاه‌های زنجیره-ای و سایر مکان‌های تولید و توزیع تعیین شود. چالش مهمتر، در تغییر رویهٔ تولید این است که هزینهٔ تمام‌شدهٔ کیسه‌های «زیست تخریب‌پذیر» بالاتر و در کشور ما فقط در سطح آزمایشگاهی یا به‌روداری رسیده است. ازاین‌رو، ضروری است دربارهٔ این مهم چاره-اندیشی شود.

باید توجه کرد که کارست عملیاتی سیاست‌های تشویقی به‌شکل ارائهٔ کارت عضویت به مصرف‌کنندگان در فروشگاه‌های بزرگ و

ادامه در صفحه ۲

— Khamenei.ir —

— KCO —

رهبر انقلاب در مراسم سالگرد ارتحال امام خمینی(ره) تاکید کردند

لزوم تقویت «ایمان» و «امید» مردم

رهبر انقلاب اسلامی در سی‌وچهارمین سالگرد رحلت امام خمینی(ره)، ایشان را از سرآمدان تاریخ ایران خواندند و با تبیین سه تحول بزرگی که امام در سطح کشور، امت اسلامی و سطح جهان بوجود آورد، گفتند: «ایمان» و «امید» امام، عامل نرم‌افزاری و بودج‌آوردندهٔ این تحولات عظیم تاریخی بود و هرکسی و هر مجموعه و جریانی که به «ایران، منافع ملی، بهبود اوضاع اقتصادی، پیشرفت کشور و عزت ملی» علاقمند است، باید همه سعی خود را در تقویت «ایمان» و «امید» مردم و جامعه به کار گیرد. گزیدهٔ سخنان رهبر انقلاب در ادامه می‌آید.

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای گفتند: امام نه فقط سرآمد روزگار ما بلکه از سرآمدان تاریخ ایران است که هیچکس و هیچ جریانی قادر به حذف او از حافظه تاریخ و یا تحریف «مؤثر، طولانی و ماندگار» او نخواهد بود؛ چرا که خورشید را نمی‌توان پشت ابر پنهان کرد.

ایشان با اشاره به ابعاد شگفت‌انگیز شخصیت امام در «اناش‌های دینی، ایمان و قنوت، استحکام شخصیت و قوت و اراده، قیام لله و سیاست‌ورزی انقلابی، و ایجاد تحول در نظام بشری»، افزودند: جمیع این ابعاد در هیچ‌یک از سرآمدان تاریخ ایران دیده نمی‌شود؛ به‌همین علت امام یگانهٔ ما، همیشه زنده خواهد بود و چهره درخشان خود را با صدای رسا به همه معرفی خواهد کرد.

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در تشریح ابعاد تحول امام در سطح امت اسلامی، به ایجاد بیداری اسلامی، تحرک و آمادگی نسبی در امت اسلامی و تبدیل مسئله فلسطین به موضوع اول جهان اسلام اشاره کردند و گفتند: امام در کالبد افسردهٔ ملت فلسطین جان دمید و اکنون روز جهانی قدس نه تنها در ایران بلکه در پایتخت کشورهای غیراسلامی هم به صحنهٔ حمایت از مظلومان فلسطینی تبدیل شده است.

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، صفحات کاغذ و نوارهای ضبط صوت را تنها عوامل سخت‌افزاری امام برای رساندن پیام‌ها و سخنانشان به مردم برشمردند و تأکید کردند: آنچه امام را به آن فعالیت‌های معجزه‌آسا

قادر ساخت، دو عامل مهم نرم‌افزاری یعنی «ایمان» و «امید» بود.

ایشان با اشاره به سخنان استاد شهید مطهری بعد از ملاقات با امام خمینی در پاریس، افزودند: مطهری که خود کوه ایمان بود، در امام چهار ایمان مشاهده کرد: ایمان «به هدف، به راه، به مردم و بالاتر از همه، ایمان به خدا».

ایشان با فاصله‌گذاری میان اسلامی که امام به آن مؤمن بود، با اسلام سرمایه‌داری و اسلام التقاطی روشنفکران بی‌اطلاع، افزودند: امام به اسلام کتاب و سنت همراه با اجتهاد متقن و فهم درست، ایمان داشت و برداشت‌های به اصطلاح روشنفکران مدعی اما بی‌خبر از اسلام را قاطعانه رد می‌کرد؛ همانطور که با اسلام افراد متحجر مخالف بود که با برداشتی سطحی احکام سیاسی، حکومتی و اجتماعی اسلام را رد و بی‌مسئولیتی را ترویج می‌کنند.

رهبر انقلاب دربارهٔ بعد دیگری از ایمان امام یعنی «ایمان به مردم»، گفتند: امام با درک عمیق آیات الهی، به انگیزه‌ها و عمل مردم از جمله به رأی آن‌ها، اعتماد و اعتقاد عمیق قلبی داشت و در مقابل برخی اظهار نگرانی‌ها می‌گفت «من مردم را بهتر و بیشتر از شما می‌شناسم».

ایشان، وفاداری ملت به راه امام، بردباری و ایمان خانواده‌های شهدا، مجاهدات جوانان و اجتماعات عظیم مردم در بزرگداشت دین و مسائل دینی و انقلابی را نشان‌دهندهٔ صحت و عمق شناخت امام از ملت دانستند و افزودند:

و امید امام، آحاد ملت به‌خصوص جوانان خوش‌روحیه و پُر تلاش کشور را به عمل به درس‌های امام بزرگوار برای پیمودن راه طولانی و انجام کارهای بزرگ پیش رو فراخواندند و گفتند: بدون تردید مهمترین درس و توصیه ایشان به ما، ادامه‌دادن راه او، نگهدانی از میراث او و دنبال‌کردن تحول سه گانه‌ای است که در سطح کشور، امت و جهان ایجاد کرد.

ایشان اقتضائات و ابزارهای لازم برای دنبال کردن راه و هدف امام را متفاوت از شیوه‌های ۴۰ سال قبل دانستند و افزودند: البته جبهه‌بندی‌ها عوض نشده و امروز هم مانند دیروز، جبههٔ استکبار، جبههٔ صهیونیست‌ها و جبههٔ زورگویان متجاوز در مقابل ملت ایران صف کشیده‌اند. البته تفاوت جبهه‌بندی امروز با دیروز این است که ملت ایران قوی‌تر و آنها ضعیف‌تر شده‌اند.

رهبرانقلاب از فراموش کردن این جبهه‌بندی به درهای خطرناک در مقابل ملت یاد کردند و با تأکید براینکه هرگاه این جبهه‌بندی را فراموش کردیم ضربه خوردیم، گفتند: تحول‌آفرینی‌های امام بزرگوار، دشمنان سرسخت، پر بغض و کینه، جنایتکار و متجاوززی دارد که ملت ایران برای مقابله با آنها باید به همان نرم‌افزار امام بزرگوار یعنی ایمان و امید مجهز باشد.

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای خطاب به مردم، جوانان، نخبگان، هسته‌های انقلابی و مجموعه‌های سیاسی گفتند: هر کسی که دوستدار ایران و منافع ملی و بهبود اوضاع اقتصادی، و به دنبال اصلاح مشکلات رنج‌آور اقتصادی و معیشتی، و در پی جایگاه با عزت ایران در نظم جهانی پیش رو است، باید برای ترویج و زنده ماندن ایمان و امید در کشور تلاش کند.

ایشان با اشاره به این واقعیت که بر خلاف خیال اشتباه برخی افراد، «دشمنی‌های استکبار و صهیونیسم جهانی با ملت ایران، بر اثر عقب‌نشینی‌های موضعی کم‌رنگ یا محو نمی‌شود» خاطرنشان کردند: در موارد متعددی عقب‌نشینی‌های ما موجب شد آنها جلو آمدند و بیشتر متعرض شدند؛ چرا که هدف اصلی آنها بازگرداندن ایران به دوران قبل از انقلاب یعنی دوران وابستگی و بی‌هویتی است.

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در بیان نمونه‌ای از عمق تفکر مبنایی امام خمینی به جمهوریت، گفتند: امام(رض) همانگونه که در اواخر عمر تصریح کردند به اولین رئیس‌جمهور رأی نداده بود، اما چون برای مردم اعتبار قائل بود، حکم همان رئیس‌جمهور را تنفیذ کرد.

رهبر انقلاب در تبیین «امید» به عنوان دومین عامل نرم‌افزاری در چندین دهه فعالیت تحول‌آفرین امام گفتند: «امید» عنصر دائم و موتور حرکت امام عظیم‌الشأن بود؛ به‌گونه‌ای که در دههٔ ۳۰ از قیام لله سخن می‌گفت، در دههٔ چهل عملاً وارد میدان قیام شد و در دهه ۶۰، در دل طوفان‌های مهیب نظامی-امنیتی و سیاسی، خم به ابرو نیاورد.

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، امید دائم امام و مکتبکی بر ایمان آن شیخان جاودانه برشمردند و گفتند: امام همانگونه که خود می‌فرمود، هیچگاه دچار ناامیدی نشد و معتقد بود وقتی ملت چیزی بخواهد، حتماً محقق می‌شود. ایشان با اشاره به تأثیر متقابل و فزایندهٔ ایمان روشن و امید حقیقی بر یکدیگر، افزودند: امید با حرکت همراه است و با تبئیل نمی‌سازد و کسانی که برای رسیدن به سرمزل مقصود، به بی‌تحریکی و نشستی روی می‌آورند در احادیث مذمت شده‌اند.

رهبر انقلاب پس از برشمردن ابعاد ایمان داخل کشور بودند.

| سال هفدهم | شماره پیاپی ۲۵۸۱ | سه‌شنبه ۱۶ خرداد ۱۴۰۲ |

رهبر انقلاب با برشمردن برخی اقدامات عمیقا خصمانه غربی‌ها در این اغتشاشات همچون آموزش صریح ساخت بمب دستی در رسانه‌های خارجی، ترویج شعارهای تجزیه‌طلبانه و حرکات مسلحانه، عکس یادگاری گرفتن سیاستمداران ارشد برخی دولت‌های غربی با مزدوران ظاهر ایرانی و شکنجه و به شهادت رساندن دانشجوی و طلبه و عناصر انتظامی و بسیجی به دست پیادمنظام دشمن گفتند: آنها فکر می‌کردند کار جمهوری اسلامی تمام شده و می‌توانند ملت ایران را به خدمت اهداف خود بگیرند اما احمق‌ها باز هم اشتباه کردند و باز هم ملت ایران را نشناختند.

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در تبیین شگردهای جبهه مقابل برای ناامیدسازی جوانان، گفتند: سعی آنها این است که با به رخ کشیدن مشکلات معیشتی و تورم و گرانی، جوان ایرانی را ناامید کنند در حالی که اولاً همه این مشکلات قابل رفع است و به توفیق الهی برطرف خواهد شد. ثانیاً مشاهده مشکلات باید موجب افزایش انگیزه برای یافتن راه‌های رفع آنها و کمک به افرادی شود که در کنار مشکلات، پدیده‌های امیدآفرین بسیار و پُرشمار در کشور وجود دارد که بدخواهان نمی‌خواهند این پدیده‌ها دیده شوند.

ایشان، پیشرفت‌های کشور در عرصه‌های علم و فناوری، زیرساخت‌های رو به رشد صنعتی و کشاورزی و حمل و نقل، تربیت نیروی انسانی، فعالیت‌های عمرانی در مناطق محروم و دوردست کشور، پیشرفت در سیاست بین‌المللی، عزت ملی و در اقتدار نظامی و داعی کشور را از جمله حقایق امیدبخش و نوبدهنده آینده روشن خواندند و گفتند: دشمن می‌خواهد این حقایق از یاد برود و جوان ایرانی از آنها مطلع نشود.

رهبر انقلاب با انتقاد از برخی افراد به علت خدشه کردن در مقوله امید و امیدواری و متهم کردن دیگران به بی‌اطلاعی از واقعیت‌ها گفتند: آنها می‌گویند شما از واقعیت‌ها خبر ندارید در حالی که واقعیت مورد نظر آنها همین مشکلات اقتصادی و معیشتی است که همه از آن خبر دارند و در رنج هستند.

افراد برخی‌ها در اشارات مکرر به وجود افراد بدنام پایبندی به دین و انقلاب در لایه‌های اجتماعی، شگرد دیگری برای کشتن امید در دلها بود که رهبر انقلاب با اشاره به آن گفتند: این مسئله مخصوص امروز نیست و حتی در دهه ۶۰ هم که جبهه‌ها ملو از جوانان مؤمن بود، افرادی در تهران و شهرهای بزرگ نه تنها بی‌خیال و بی‌مسئولیت بودند بلکه کشور را هم مسخره می‌کردند که شرح حال رزمندگان و روایت احساس دلنگنی آنها در زمان بازگشت به شهرهای بزرگ، به علت همین مسئله بود.

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، گسترش هزاران هسته مقاومت در مساجد و هیئت‌های سرسرس کشور و برخاستن جوانان مدافع حرم و امنیت از آنها، وجود دانشجویان و طلبه‌های با بصیرت و استقلال‌فغان سخت‌کوش جهاد تبیین و گروه‌های کمک مؤمنانه را نقاط امیدآفرین دیگری در حرکت پر افتخار ملت و جوانان با وجود انبوه لغزشگاه‌ها دانستند. «بدین کردن مردم به انتخابات»، یکی دیگر از شیوه‌های یأس‌آفرینی دشمن بود که رهبر انقلاب با اشاره به آن گفتند: دربارهٔ انتخابات در آینده صحبت خواهیم کرد اما انتخابات امسال انتخابات بسیار مهمی است که از هم اکنون دشمن توپخانه خود را برای تخریب آن فعال کرده، آن هم در حدود ۹ ماه با تزکتاب شدن فاصله داریم.

می‌داند و معتقد است عبور از تنش آبی البرز فقط با جداسازی آب شرب از آب مورد نیاز فضای سبز شهر میسر می‌شود: «با بررسی و برآورد انجام‌شده حدود ۵۷۰ لیتربرترانهی مصرف آب شهرداری‌های استان در آبیاری فضای سبز شهری است که این میزان آب برای فضای سبز موجب اختلال در شبکهٔ آب شهری به‌خصوص در فصول گرم سال و پیک مصرف می‌شود.»

🔗 ۳۰ چاه برای فضای سبز

نماداری این میزان از مصرف را معادل آبدهی ۳۰ حلقه چاه شرب عنوان می‌کند. درحالی‌که مجموع چاه‌های فعال فعلی ۵۴۰ حلقه چاه است: «طبق قانون، شهرداری‌ها مکلف بودند استفاده از شبکه آب شرب برای آبیاری فضای سبز را تا سال ۱۴۰۰ متوقف کنند، اما این اتفاق هنوز رخ نداده است.»

سالمندان، بیماران و معلولان با ضعف حرکتی و ذهنی بالاست: «بدون هیچ توضیح و هشداری آب را قطع می‌کنند و سپس به مردم می‌گویند شما زیاد مصرف کرده‌اید.

شرکت آب‌وفاضلاب البرز که از این نیز بیشتر پیش رفته است و می‌گوید مخزن ذخیرهٔ آب بخرد. اگر مصرف بالاست، آیا ذخیرهٔ آب آن را کم می‌کند؟! یعنی آنچه مسئولان می‌گویند از هیچ منطقی تبعیت نمی‌کند. افشار آسیب‌پذیر و حتی مراکز خدمات درمانی رسمی نیز در این وضعیت در نظر گرفته نمی‌شوند. نمی‌شود که هر سال این شرایط را تجربه کنیم. پس مدیریت آب کجا معنا پیدا می‌کند؟!»

🔗 افشار آسیب‌پذیر، نادیده گرفته می‌شوند

«سیدعبسی میادایی» از شهروندان دیگر

آب شرب کرج برای ساعت‌های طولانی قطع می‌شود

فضای سبز، متهم قطع آب

مدیرعامل آبفای البرز: میزان مصرف آب شهرداری‌های استان برای فضای سبز معادل ۳۰ حلقه چاه است

آب شرب کرج برای ساعت‌های طولانی در شبانه‌روز قطع می‌شود و شهروندان این شهر می‌گویند که نه هشدار قبلی‌ای از سوی شرکت آب‌وفاضلاب این استان دریافت می‌کنند و نه پاسخی در مورد زمان پایان این رخداد. قطعی آب طولانی‌مدت در شهر کرج معطوف به سابقه است و تقریباً هر سال در فصل گرم رخ می‌دهد. این اتفاق درحالی در ماه پایانی بهار امسال نیز رخ داده است که شرکت آبفای استان البرز اعلام کرده اختلال در آب شرب مرکز این استان به‌دلیل مصرف بالا و به‌ویژه مصرف شهرداری برای فضای سبز ایجاد می‌شود.

با شروع خرداد، مانند خرداد سال گذشته، تأمین آب شرب شهر کرج در استان البرز با چالش جدی همراه شده است و شهروندان این شهر، طی روزهای اخیر گاه تا ۱۲ ساعت در روز و ۶ ساعت در شب قطع آب را تجربه می‌کنند.

فائزه حاجی‌آبادی» یکی از شهروندان کرج و فعال اجتماعی به «پیام‌ها» می‌گوید: «سال گذشته هم دقیقاً همین زمان از سال، آب شرب در شهر یا قطع بود، یا اگر اتصال برقرار بود فشار آب بسیار ضعیف بود.

سال‌های گذشته هم همین وضعیت را تجربه می‌کردیم، هرگز هم از سوی مسئولان جواب مناسبی دریافت نکردیم.»

او معتقد است آنچه از سوی مسئولان در قطع‌کردن آب شرب لحاظ نمی‌شود در نظر گرفتن افشار آسیب‌پذیر مانند کودکان

مدیرعامل شرکت آب‌وفاضلاب

استان البرز: طبق قانون،

شهرداری‌ها مکلف بودند

استفاده از شبکه آب شرب

برای آبیاری فضای سبز را تا

سال ۱۴۰۰ متوقف کنند، اما این

قانون اجرا نشده است

ناکارآمدی قوانین ایران درباره تولید و مصرف پلاستیک

آماري از آلودگي پلاستيكي نداريم

دبير شبکه تشکل‌های مردم‌نهاد محیط زیستی و منابع طبیعی کشور: قانون فرآیند تشویقی درستی ندارد و این وضعیت محصول نگاه نادرست

به پسماند و تولید آن است

مدیر پروژه نقشه راه پسماند پلاستیکی ایران: آمار پسماند پلاستیکی از سال‌ها پیش به‌روز نشده است/ فهرست همه تولیدکنندگان پلاستیک را نداریم

عکس: مهرماه

جهان درگیر پلاستیک است و این درگیری آنچنان گسترده شده که شعار روز جهانی محیط زیست برای امسال «راحت‌ها برای آلودگی پلاستیک» اعلام شده است. پای پلاستیک‌ها به جنگل و اقیانوس باز شده و تصاویر بطری‌های آب، کیسه‌های زباله و ظروف یکبار مصرف تلنبار شده در گوشه‌گوشه جهان فراوان است. در ایران اما مشکل اصلی نبود اطلاعات دقیق است. نمی‌دانیم میزان تولید و مصرف پلاستیک چقدر است و آمار تکراری و گاهی ضد و نقیض است. چنانچه «ابوعلی گلزاری»، مدیر پروژه نقشه راه پسماند پلاستیکی ایران هم می‌گوید، در این زمینه آمار و اطلاعاتی وجود دارد که منشأ آن معلوم نیست و از سوی دیگر، نبود هماهنگی میان وزارتخانه صنعت، معدن و تجارت به عنوان تولیدکننده پسماند پلاستیکی و صنعتی با وزارت کشور که مسئول رسیدگی به این بازبافت‌هاست هم کار را بیش از پیش سخت کرده است. پلاستیک‌ها اما هر روز از روز قبل بیشتر می‌شوند و آنچه چشم همگان می‌بیند نیازی به آمار و ارقام ندارد.

استفاده از سیاست‌های تشویقی برای استفاده مجدد مسترینان از اقلام سازگار با محیط زیست، منظور کردن امتیازاتی بر روی کارت عضویت فروشگاه‌های بزرگ و زنجیره‌ای در صورت دریافت نکردن کیسه پلاستیکی، الزام تولیدکنندگان به افزایش ضخامت کیسه‌های پلاستیکی و سایر اقلام پلاستیکی مانند دستکش و سفره‌ی یک‌بار مصرف به بیش از ۲۵ میکرون به‌منظور امکان بازیافت و استفاده مجدد هم از دیگر راهکارهای کاهش مصرف پلاستیک عنوان شد. با این حال عده‌ای از فعالان محیط زیست این آیین‌نامه را بدون قدرت اثرگذاری می‌دانستند. سال گذشته «سهیل اولادزاد»، فعال محیط زیست و پژوهشگر در حوزه پسماند، انتقادات بسیاری به فعالیتهای وزارت صنعت، معدن و تجارت وارد دانسته و به «پیام ما» گفته بود: «انتقاد ما به این وزارتخانه این است که فعالیت‌هایش بر اساس قوانین بالادستی نیست و با عنوان افزایش اشتغال و مواردی از این دست مشکلات بسیاری برای کشور ایجاد کرده است. اگر حاشیه شهرها را بگردید، به مراکز جمع‌آوری ضایعات بسیاری برمی‌خوریم که بر اساس قانون پسماند

اواخر مهر ماه پارسال بود که هیأت وزیران آیین‌نامه «کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی» را تصویب کرد. تلاش برای تصویب این آیین‌نامه از سال ۹۹ به صورت جدی شروع شد که بر مبنای آن سازمان حفاظت محیط زیست با مشارکت وزارت صنعت، معدن و تجارت، شهرداری تهران و ذی‌نفعان دیگر، نسبت به تهیه و تدوین آیین‌نامه کاهش مصرف کیسه پلاستیکی اقدام کنند. سال گذشته در نهایت این آیین‌نامه به تصویب رسید و قرار شد وزارت صنعت، معدن و تجارت ترتیبی اتخاذ کند تا تولیدکنندگان کیسه‌های پلاستیکی با ضخامت کمتر از ۲۵ میکرون، از تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه طی یک برنامه ۵ ساله، سالانه ۲۰ درصد از ظرفیت تولیدی خود را با کیسه‌های سازگار با محیط زیست یا زیست‌تخریب‌پذیر جایگزین کنند. از جمله دیگر موارد ذکر شده در این آیین‌نامه، ممنوعیت توزیع رایگان کیسه‌های پلاستیکی، ممنوعیت توزیع کیسه‌های پلاستیکی نازک با ضخامت کمتر از ۲۵ میکرون، ممنوعیت توزیع کیسه‌های پلاستیکی نازک با ضخامت کمتر از ۶۰ میکرون در فروشگاه‌های زنجیره‌ای،

افروغ فکری |

روزنامه‌نگار |

تعامل با مافیای پسماند ناپدید گرفته شد

نوشتن قوانین برای حفاظت از هوا و خاک به بهانه اشتغالزایی و بدون بررسی میزان نیاز به پلاستیک معمول فعالیت می‌دهد. در کنار بسیاری از این مراکز جمع‌آوری ضایعات، مراکز بازیافتی قرار گرفته‌اند که سالم و درست فعالیت نمی‌کنند و بسیاری از اینها هم نقش پررنگی در تولید پلاستیک دارند. او همچنین تاکید کرده بود که آیین‌نامه‌هایی از این دست، نوعی سبزه‌بوی هستند و نحوه نظارت بر تولید کیسه پلاستیکی با ضخامت کمتر از ۲۵ میکرون مشخص نیست: «در کشور ما قابلیت بازیافت خیلی ضعیف است و کیسه‌های پلاستیکی در رده مورد پسند صنعت بازیافت نیستند. با وجود مشکلاتی از این دست، به کارهایی چون این می‌توان لقب سبزه‌بوی داد.» به گفته اولادزاد، هرچند تغییر قانون بسیار مهم و اثرگذار است اما عملی کردن قانون هم بسیار مهم است و باید هنگام به کار بستن قانون هم سازمان‌ها و وزارتخانه‌های مختلف همچنان پایبند باشند نه آنکه نقش کم‌رنگی داشته باشند و نامشان فقط در کلام و قوانین نوشته شده شنیده شود.

کمیسون‌های مختلف دولت مانده است، چون این بخش اقتصادی است. «در موضوع بازیافت، چند سال قبل با مرکز پژوهش‌های مجلس نامه‌نگاری داشتیم و از پیچیدگی‌های این ماجرا صحبت کردیم. بازیافت عموماً به مراکز دیو و جمع‌آوری پسماند وابسته است و ساماندهی این مراکز مهم است. برای مثال کارخانه بازیافت شیشه در تاجکستان با فن‌آوری مدرن از سوئد راه‌اندازی شد اما در تعامل برای جمع‌آوری و تعامل با مافیای پیچیده پسماند دچار مشکل شد.» الموتی می‌گوید تولید پلاستیک و مواردی از این دست و انتقال آن از ایران به پاکستان و پس از آن چین، به اقتصاد بزرگ و قدرتمندی بدل شده که سودآوری زیادی دارد. «این پلاستیک‌ها به چین می‌روند و با تبدیل شدن به کالایی جدید به داخل برگردانده می‌شوند. به مرکز پژوهش‌های مجلس در سال ۹۸ گفتیم قانون فرآیند تشویقی درستی ندارد و این وضعیت محصول نگاه نادرست به پسماند و تولید آن است.»

آمار درستی ارائه نمی‌شود

آیین‌نامه‌ها ضمانت اجرایی ندارند و اگر شرکتی در تولید کیسه‌های پلاستیکی مطابق آیین‌نامه تدوین شده سال قبل عمل نکند، عملاً می‌تواند پاسخگو نباشد. «ابوعلی گلزاری»، استاد دانشگاه و کارشناس حوزه پسماند این را به «پیام‌ما» می‌گوید و از اصلاحیه‌های صحبت می‌کند که بر روی قانون مدیریت پسماند نوشند و آن را در سال‌های گذشته به مرکز پژوهش‌های مجلس دادند. «ما گفتیم قانون ما قانون خوبی است و شیشه قانون مدیریت پسماند کشور فرانسه است. اما یک فرق بزرگ دارد و آن هم در زمینه مجازات‌ها و قدرت باززراندگی است. قانون ما برخلاف آنها ضمانت اجرایی ندارد. مشوق ندارد و علاوه بر آن، کار در زمینه پسماند با آیین‌نامه درست نمی‌شود. به آگاهی‌رسانی از کودکی تا بزرگسالی و آشنایی مردم با تفکیک و بازیافت و ... نیاز است.»

گلزاری از جلسات مدیریت پسماندی می‌گوید که به عنوان کارشناس به آنها دعوت شده و برای پذیرایی از لوازم یکبار مصرف در آنها استفاده شده اما معتقد است: «وقتی متولی به درک درست و عمیقی نرسیده نمی‌توان امید داشت که این نگاه تسری پیدا کند.» او در حال حاضر مدیر پروژه نقشه راه پسماند پلاستیکی ایران است. آنها می‌خواهند با به دست آوردن آمار از میزان تولید، مصرف، موارد استفاده و ... نقشه راهی تدوین کنند و به عنوان نقشه راه ایران به سازمان ملل ارائه‌اش کنند. «عجیب‌ترین نکته اما اینجاست که ما هیچ آماری نداریم. از سال ۱۳۹۱ می‌شونیم که مدیر دفتر پسماند سازمان حفاظت محیط زیست می‌گوید ۱۸۵ هزار تن پسماند پلاستیکی در کشور داریم. این آمار از کجا آمده؟ چرا در طول این سال‌ها تغییر نمی‌کند؟ فهرست همه تولیدکنندگان پلاستیک را نداریم و رسیدن به همه این جزئیات یکی از سخت‌ترین بخش‌های کار ما شده است.» این استاد دانشگاه، از سوی دیگر بزرگترین مشکل را نبود همکاری میان وزارت صنعت و وزارت کشور میدانند و می‌گوید در وزارت صنعت، معدن و تجارت که متولی تولید پسماند صنعتی است، دفتر پسماند وجود ندارد. «ما به عنوان پژوهشگر نمی‌توانیم در وزارت صنعت و کشور به کجا باید مراجعه کنیم؟ کسی پاسخگو نیست و با این شرایط حرف‌ها فقط در حد شعار باقی خواهد ماند و آیین‌نامه‌ها هم در سازمان نوشته‌هایی که بی‌اثرند.»

یادداشت

ادامه از صفحه ۱

آلودگی پلاستیک، اولویت سیاستگذاران نیست

کرد. گفته می‌شود حدود ۱۳۰ کشور، قوانین و مقرراتی را برای ممنوعیت توزیع یا کاهش مصرف محصولات پلاستیکی یکبارمصرف در دست اجرا دارند. باوجوداین، روند روبه‌افزایش تولید محصولات پلاستیکی یکبارمصرف به‌خصوص در کشورهای در حال توسعه از یک‌سو، و تبعات آلودگی پلاستیک‌ها به‌صورت بزرگ‌پلاستیک‌ها در منابع زیستی از سوی دیگر، ضرورت یک همکاری بین‌المللی را در چارچوب توافقنامه‌های جهانی اجتناب‌ناپذیر کرده است. در کشور ما به تاسی از موضوع بین‌المللی این رویداد، «نهیض ملی کاهش آلودگی پلاستیکی» از سوی سازمان حفاظت محیط زیست مطرح شده است. نهضتی که به‌جز اقدامات نمادین، فقط یک آیین‌نامه اجرایی در چنته دارد که با گذشت نه ماه از تصویب آن، عملکردی از اقدامات دستگاه‌های مسئول منتشر نشده است. هم‌راه سال گذشته بود که «آیین‌نامه کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی» از سوی دولت ابلاغ شد. جدا از برخی نکات قابل تأمل در مصوبه ابلاغی، بی‌توجهی به سازوکار اقتصادی در تولید و مصرف پسماندهای پلاستیکی در این تصویب‌نامه است که بیشتر بر کیسه‌های پلاستیکی (به‌عنوان یکی از انواع محصولات پلاستیکی یکبارمصرف) و نیز حذف تدریجی کیسه‌های پلاستیکی با ضخامت کمتر از ۲۵ میکرون تمرکز کرده است. نبود سیاست‌های بازدارنده و تشویقی برای تغییر در الگوی مصرف پلاستیک‌های یکبارمصرف از مهمترین عواملی است که موجب شده است اقدام شاخصی در کشور، چه در حوزه تقنین و چه در اجرا، صورت نگیرد. این، درحالی‌است که تنها مشوق پیش‌بینی‌شده در این آیین‌نامه، تبصره ذیل ماده هفت آن است که تمامی بنگاه‌های اقتصادی (اعم از واحدهای صنعتی، تولیدی و خدماتی) را برای پاکسازی و جمع‌آوری پسماندهای پلاستیکی به آیین‌نامه اجرایی بند (د) ماده (۴۵) قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین ارجاع داده است؛ آیین‌نامه‌ای که از ۲۷ سال پیش بواسطه نبود ضمانت اجرایی و همکاری دستگاه‌های مرتبط، بالاخص سازمان امور مالیاتی کشور، در به‌رسیمت‌شناختن هزینه‌های اقدامات محیط زیستی واحدهای تولیدی و صنعتی به‌عنوان هزینه‌های قابل قبول مالیاتی با تأیید سازمان حفاظت محیط زیست، عملاً کارایی خود را از دست داده است. ازاین‌رو، تا زمانی‌که آلودگی پلاستیک‌ها نزد سیاستگذاران ارشد کشور اولویت و اهمیت درخور نداشته باشد و با معضلات بدون پشتوانه، زیرساخت‌های مالی و ابزارهای اقتصادی و بی‌توجهی به مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها و صنایع، کماکان به اقدامات نمادین کم‌دامنه و کم‌اثر بسنده کنیم، معضل پسماندهای پلاستیکی همچنان مسئله بزرگ محیط زیستی کشور ما خواهد بود.

محمد الموتی: در بحث

بازیافت چند سال قبل با مرکز پژوهش‌های مجلس نامه‌نگاری داشتیم و از پیچیدگی‌های این ماجرا صحبت کردیم. برای مثال کارخانه بازیافت شیشه در تاجکستان با فن‌آوری مدرن از سوئد راه‌اندازی شد اما در تعامل برای جمع‌آوری و تعامل با مافیای پیچیده پسماند دچار مشکل شد.

ابوعلی گلزاری: از سال ۱۳۹۱

می‌شونیم که مدیر دفتر پسماند سازمان حفاظت محیط زیست می‌گوید ۱۸۵ هزار تن پسماند پلاستیکی در کشور داریم. این آمار از کجا آمده؟ چرا تغییر نمی‌کند در طول سال‌ها؟ لیست کل تولیدکنندگان پلاستیک را نداریم و رسیدن به همه این جزئیات یکی از سخت‌ترین بخش‌های کار ما شده است

پیش شرط‌های کاهش مصرف کیسه‌های پلاستیکی

زنجیره‌ای در راستای مصرف پایدار و دوستدار محیط‌زیست زمانی موفق خواهد بود که قبل از آن پیش‌شرط‌های مشارکت پایدار ذینفعان اعم از صاحبان سرمایه و مصرف‌کنندگان لحاظ شود. ضروری است منافع آشکار و پنهان همراهی هر یک از شرکا به‌طور شفاف با این جنس سیاست-ها که در کوتاه‌مدت صرفه اقتصادی ندارد، تبیین شود. باید به این نکته هم توجه داشت که با تغییر رویه‌های موجود، تحولات عمیقی در بازار سرمایه این حوزه ایجاد خواهد شد که لازم است مورد آینده‌نگری قرار گیرد.

دولت به‌عنوان کنشگر و تسهیلگر مهم برای موفقیت در اجرایی‌شدن مصوبه کاهش کیسه‌های پلاستیکی؛ باید حمایت سایر ذینفعان را کسب کند و این ممکن نمی‌شود مگر با پرداخت هزینه‌های توافق. ضروری است چشم‌انداز درازمدت این سیاست در بهبود ابعاد مختلف اجتماعی، سلامت و بهداشت، محیط زیست، اقتصادی و به‌طور کلی کیفیت زیست‌پذیری جامعه نشان داده شود. در این میان، یقیناً برای خروج از تردید و رسیدن به مرحله عمل و اقدام مؤثر ذینفعان؛ نقش دانش و پژوهش با نشان‌دادن پیامدهای عدم مدیریت مصرف کیسه‌ها و ظروف پلاستیکی، با هدف بالابردن درک و شناخت دقیق جامعه از وضعیت موجود و احتمالی با ادامه همین رویه، مهم است. در مجموعه تفکر طولانی‌مدت و عاقبت‌اندیش برای حل مسئله زباله پلاستیکی لازم است. ملاحظات ساده اما جدی باید اندیشیده شوند؛ مثلاً ارائه راه‌حل‌ها و ابتکارات ملی باید به‌شکلی باشد که منجر به تغییرات اساسی در سبک-زندگی نشود و همچنین، سرمایه‌گذاران همراه به منافع مالی خودشان برسند و متضرر نشوند؛ چرا که در این حالت احتمال همراهی پایین می‌آید. از همه مهمتر، باید دولت خود پیشگام ساماندهی و مدیریت مصرف در عدم استفاده از ظروف پلاستیکی و یکبارمصرف در همه دستگاه‌ها و زیرمجموعه‌های خود شود، تا اعتماد عمومی و احتمال مشارکت سایر اقشار و بازیگران افزایش یابد.

نوبت دوم

آگهی تجدید مناقصه عمومی

شهرداری قرچک در نظر دارد به استناد مجوز شماره ۴۰۰/۷/۶۷۳۳۱۷ مورخه ۱۴۰۱/۱۲/۱۵ جانشین شورای اسلامی شهر قرچک نسبت به احداث ادامه خیابان مهدیه ۱۸ و ارتباطی خیابان بهشت و ایجاد کانال صالح اباد از طریق برگزاری تجدید مناقصه عمومی اقدام لذا از کلیه پیمانکاران واجد شرایط دعوت می‌شود جهت اخذ اسناد تجدید مناقصه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir مراجعه نمایند.

ردیف	موضوع	مبلغ برآورد اولیه (ریال)	مبلغ سپرده (ریال)
۱	احداث ادامه خیابان مهدیه ۱۸	۹/۹۰۴/۲۲۷/۵۵۳	۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰
۲	احداث ارتباطی خیابان بهشت	۹/۹۹۶/۴۷۹/۸۲۰	۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰
۳	ایجاد کانال ۷ صالح آباد	۹/۹۳۶/۰۹۳/۶۰۹	۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰

- دستگاه مناقصه گذار: شهرداری قرچک
- سپرده شرکت در مناقصه بصورت ضمانتنامه بانکی اسناد خزانه یا وجه نقد جهت واریز بحساب ۰۱۰۵۹۷۸۳۸۵۰۰۳ بنام سپرده اشخاص شهرداری می‌باشد و مدت قرارداد ۶ ماه می‌باشد.
- محل دریافت اسناد مناقصه: سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)
- محل تسلیم اسناد تجدید مناقصه و پاکات پیشنهادات: سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)
- مهلت اخذ اسناد تجدید مناقصه از ۱۴۰۲/۰۳/۰۹ تا مورخه ۱۴۰۲/۰۳/۱۶ و تحویل پاکات پیشنهادات تا مورخه ۱۴۰۲/۰۳/۲۸ که در سامانه ستاد نیز اعلام گردیده است.
- تشکیل کمیسیون عالی معاملات شهرداری قرچک و بازگشایی پاکت‌های پیشنهادی در روز یکشنبه مورخه ۱۴۰۲/۰۳/۲۸ راس ساعت ۱۳ در محل سالن جلسات شهرداری می‌باشد.
- به پیشنهادات مبهم، مخدوش و فاقد سپرده ترتیب اثر داده نخواهد شد.
- شهرداری در رد یا قبول هر یک از پیشنهادات مختار است.
- برندگان اول و دوم و سوم تجدید مناقصه هرگاه حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد.
- سایر اطلاعات و جزئیات فنی مربوط به معامله در اسناد تجدید مناقصه واقع در سامانه ستاد (شهرداری قرچک) قید و هزینه آگهی بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۳/۰۹ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۳/۱۶

محسن خرمی شریف- شهردار قرچک

نوبت دوم

آگهی مناقصه عمومی

شهرداری قرچک در نظر دارد به استناد مجوز شماره ۴۰۰/۷/۶۷۳۳۱۷ مورخه ۱۴۰۱/۱۲/۱۵ جانشین شورای اسلامی شهر قرچک نسبت به احداث ساختمان سوله بحران منظره در منطقه سه و احداث رنگ میدان خلیج فارس از طریق برگزاری مناقصه عمومی اقدام لذا از کلیه پیمانکاران واجد شرایط دعوت می‌شود جهت اخذ اسناد مناقصه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir مراجعه نمایند.

ردیف	موضوع	مبلغ برآورد اولیه (ریال)	مبلغ سپرده (ریال)
۱	احداث ساختمان سوله بحران منظره در منطقه سه	۴۹/۹۹۸/۱/۲۷۶۲۳	۲/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰
۲	احداث رنگ میدان خلیج فارس (کمر بندی شمالی)	۴۹/۹۹۶/۲۳۲/۴۶۹	۲/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰

- دستگاه مناقصه گذار: شهرداری قرچک
- سپرده شرکت در مناقصه بصورت ضمانتنامه بانکی اسناد خزانه یا وجه نقد جهت واریز بحساب ۰۱۰۵۹۷۸۳۸۵۰۰۳ بنام سپرده اشخاص شهرداری می‌باشد و مدت قرارداد ۶ ماه می‌باشد.
- محل دریافت اسناد مناقصه: سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)
- محل تسلیم اسناد مناقصه و پاکات پیشنهادات: سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)
- مهلت اخذ اسناد مناقصه از ۱۴۰۲/۰۳/۰۹ تا مورخه ۱۴۰۲/۰۳/۱۶ و تحویل پاکات پیشنهادات تا مورخه ۱۴۰۲/۰۳/۲۸ که در سامانه ستاد نیز اعلام گردیده است.
- تشکیل کمیسیون عالی معاملات شهرداری قرچک و بازگشایی پاکت‌های پیشنهادی در روز یکشنبه مورخه ۱۴۰۲/۰۳/۲۸ راس ساعت ۱۳ در محل سالن جلسات شهرداری می‌باشد.
- به پیشنهادات مبهم، مخدوش و فاقد سپرده ترتیب اثر داده نخواهد شد.
- شهرداری در رد یا قبول هر یک از پیشنهادات مختار است.
- برندگان اول و دوم و سوم مناقصه هرگاه حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد.
- سایر اطلاعات و جزئیات فنی مربوط به معامله در اسناد مناقصه واقع در سامانه ستاد (شهرداری قرچک) قید و هزینه آگهی بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۳/۰۹ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۳/۱۶

محسن خرمی شریف- شهردار قرچک

دریاچه‌ی آبگرمی در شیراز

آبگرمی در شیراز

با پیگیری «پیام ما» مشخص شد

تخلیه اجباری در شیراز

یکی از مالکان درگفت‌وگو با «پیام‌ما»: ۲۰ مأمور بدون حکم داخل خانه آمدند و گفتند اگر تا شب تخلیه نکنید وسایلتان را بیرون می‌ریزیم

بافت قدیم شیراز با مساحت حدود ۳۶۰ هکتار در قلب و مرکز این کلانشهر قرار گرفته است و حدود دو درصد از مساحت کنونی شهر شیراز را شامل می‌شود؛ جایی که تاریخ، فرهنگ و هویت ملی و دینی را در کنار هم دارد. بافت قدیم شیراز به‌عنوان یکی از مردمی‌ترین ساختارهای شهری با کوچه‌های تنگ و باریک با گذرها و گذرگاه‌های متعدد، طاق‌ها و رواق‌ها، مساجد و مقابر امامزاده‌ها، حسینیه‌ها و تکایا و مدارس و حوزه‌های علمیه، بازارچه‌های محلی، حمام‌ها و آب‌انبارها و دیگر آثار تاریخی یک بافت ارزشمند محسوب می‌شود که در کنار هم نشان‌دهندهٔ هویت برجستهٔ شهر شیراز هستند. حالا اما طرح‌های توسعه‌ای، این هویت را نشانه رفته‌اند. نگاهی به گزارش مرکز گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی که به‌تازگی منتشر شده و در همین شمارهٔ «پیام ما» آمده است، نیز نشان می‌دهد قانون «حمایت از مرمت و احیای بافت‌های تاریخی-فرهنگی» در همهٔ شهرها بدرستی اجرا نشده و اقدامات به اندازهٔ کافی نبوده است.

ماجرای آن‌طور که منتقدان و فعالان میراث‌فرهنگی مطرح می‌کنند از سال ۱۳۷۴ آغاز شده است؛ همان موقع که لودرها شروع به کار کردند و در فاصلهٔ دو سال تا ۱۳۷۶ هشت هکتار از بافت تاریخی شیراز را با خاک یکسان نمودند. بعد از آن، بار دیگر از ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۶، با طرحی تحت عنوان «۵۷ هکتاری» که با هدف اتصال دو حرم «احمدین موسی شاهچراغ (ع)» و «سید علاءالدین حسین (ع)» در سال ۱۳۸۹ به تصویب رسیده بود، ۱۰ هکتار دیگر از بافت تاریخی از بین رفت. حال‌ا که تخریب‌ها از این هم فراتر رفته است، فعالان میراث‌فرهنگی از ادامهٔ تخلیهٔ اجباری خانه‌هایی در بافت تاریخی، متروکه‌شدن عمدی، مسدودشن ورودی با بلوک‌های سیمانی و آماده‌سازی برای تخریب بناهای این محدوده خبر می‌دهند. گرچه مسئولان این موضوع را تکذیب می‌کنند، اما پیگیری «پیام ما» از اهالی نشان می‌دهد در همین روزهای اخیر خانه‌هایی به‌صورت اجباری تخلیه شده‌اند و کارگران تخریب در آن‌ها مشغول به کارند. این در شرایطی است که «محمدهادی ایمانیه» اسفند سال گذشته ضمن تأکید بر شایع‌بودن تخریب و هدف ساماندهی در طرح «۵۷ هکتاری»، خواستار ثبت ملی بافت تاریخی شیراز با مساحت

تقریبی ۳۵۷ هکتار دارای حدود ۱۲ هزار پلاک با کاربری‌های مختلف، شده بود.

🔴 ماجرای طرح «۵۷ هکتاری»

طرح توسعهٔ حرم شاهچراغ موسوم به طرح «۵۷ هکتاری» سال ۱۳۸۹ از سوی شورای‌عالی شهرداری و معماری به تصویب رسید و عملیات اجرایی آن از همان زمان آغاز شد، اما پس از بررسی تبعات تخریب‌های صورت‌گرفته در بخشی از بافت تاریخی در محدودهٔ طرح، چهار سال بعد همان شورا دوباره طرح را به‌دلیل آشکارشدن برخی تناقضات و مغایرت‌های اساسی با طرح جامع و تفصیلی ملغی اعلام کرد.

شورای‌عالی شهرداری و معماری مهر ۱۳۹۳ اعلام کرد که «به‌دلیل ارائه‌نشدن نقشه‌ها و اسناد تکمیلی وفق شروط مصوبهٔ مورخ ششم دی ۱۳۸۹ شورای‌عالی دربارهٔ طرح توسعهٔ حرم حضرت احمدبن‌موسی شاهچراغ(ع) و فقدان نقشه‌های ملاک عمل مصوب و همچنین مغایرت بند شش مصوبهٔ مذکور با ضوابط میراث‌فرهنگی، مصوبهٔ مذکور ملغی و ضمن تأکید بر عدم هرگونه مداخله و اجرای طرح در اراضی پیرامونی حرم مطهر قرار شد محدودهٔ تصویب‌شده حرم و ضوابط و مقررات مربوطه در قالب طرح تفصیلی بافت تاریخی شهر شیراز

تعیین و توسط دبیر شورای‌عالی شهرداری و معماری ابلاغ شود.»

حوزهٔ میراث‌فرهنگی که این روزها در تلاش برای اطلاع‌رسانی دربارهٔ تخریب‌های بافت تاریخی شیراز است، به «پیام ما» می‌گوید: «طرح ۵۷ هکتاری در سال ۱۳۸۹ تصویب شد تا دو حرم احمدبن‌موسی شاهچراغ(ع) و سید علاءالدین حسین(ع) بهم متصل شود. در این مدت تخریب‌هایی صورت گرفت که تا ۱۳۹۶ ادامه یافت؛ ۱۰ هکتار از بافت تاریخی تخریب شد که ۳٫۵ هکتار آن در شرق شاهچراغ، ۳ هکتار برای احداث خیابان ۹ و ۳٫۵ هکتار برای ساخت مجتمع‌های تجاری و اداری بود. در این ۱۰ هکتار ۱۰ بنای ثبت ملی هم وجود داشت تا اینکه پس از شکایت‌ها و پیگیری‌ها، شورای‌عالی امنیت ملی دستور توقف طرح را داد. در سال ۱۳۹۹ مصوبهٔ جایگزین طرح ۵۷ هکتاری ارائه شد، اما نهایی نشد. تا اینکه در سفر استانی رئیس‌جمهوری در سال ۱۴۰۰ طرح ۵۷ هکتاری مجدداً به‌عنوان یک طرح نیمه‌تامه و برزیم‌یافته مصوبه و اعتبار گرفت و به استان اختیار شد. وزیر میراث‌فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری در پاسخ به انتقادات و مخالفت‌ها اعلام کرد

که رئیس پژوهشگاه میراث‌فرهنگی متولی نظارت بر طرح ۵۷ هکتاری است، درحالی‌که همان موقع هم اعلام کردیم رئیس پژوهشگاه وقت، همان رئیس اداره‌کل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی پیشین است که تخریب‌های ۱۰ هکتاری در زمانش رخ داد.» او تأکید می‌کند که طرح جایگزین، تخریب‌ها و توسعهٔ بین‌الحرمین را در همان مسیری در نظر گرفته بود که قبلاً شاهد تخریب بافت تاریخی بود و درواقع به این‌صورت، تخریب جدیدی اتفاق نمی‌افتاد.

کلانتری اما تأکید می‌کند مسئولان بی‌توجه به تخریب‌ها، در صدد اجرای طرح ۵۷ هکتاری هستند و به همان مسیر تخریب‌شده هم اکتفا نکرده‌اند و فراتر از آن رفته‌اند که در این‌صورت ۳۵ بنای واجد شرایط و ثبت ملی تخریب می‌شود.

درواقع، طرح «۵۷ هکتاری» محدودهٔ اتصال دو حرم است که درست در میان بافت تاریخی ۳۶۰ هکتاری شیراز قرار دارد؛ بافتی با دو هزار بنای ارزشمند ثبت‌نشده و ۴۱۰ بنای ارزشمند ثبت ملی شده که محدودهٔ ۵۷هکتاری قدیمی‌تری قسمت آن است.

🔴 رسانه‌ای شدن ماجرا

همان‌طور که گفته شد بافت قدیم شهر شیراز حدود ۳۶۰ هکتار مساحت دارد و در قلب این شهر جای گرفته، هستهٔ اولیه شکل‌گیری شیراز است که بیش از ۱۱ هزار واحد مسکونی را در خود جای داده. درواقع، این ۳۶۰ هکتار همان محدودهٔ منطقه ۸ شهرداری است که تحت عنوان محدودهٔ بافت تاریخی-فرهنگی شیراز نامیده می‌شود و شهرداری بافت تاریخی هم دارد. «طرح ۵۷ هکتاری» از سمت جنوب به حرم علاءالدین حسین(ع) و بین‌الحرمین، از غرب به خیابان ۹ دی و دستغیب، از شرق خیابان درب‌شیخ و از شمال به خیابان لطفعلی‌خان زند منتهی می‌شود.

هرچند آمار جدیدی از مساحت این بافت و تعداد خانه‌های آن در دست نیست، اما با طرح و تصویب طرح «۵۷ هکتاری» نگرانی از تخریب‌های بیشتر موجب شد در این مدت نامه‌ای زیادی نوشته شود؛ نامهٔ «اتحادیهٔ انجمن‌های علمی دانشجویی معماری، مرمت و شهرداری ایران» به رئیس‌جمهوری و اظهار نگرانی از تخریب‌های سازمان‌یافته در بافت‌های تاریخی شیراز، نامهٔ بیش از ۱۸۰ استاد دانشگاه و حوزه و فعالان میراث‌فرهنگی به رئیس‌جمهوری و درخواست پیگیری از وقوع «فاجعه‌ای تاریخی» و نامهٔ هشت نفر از مقامات این شهر شامل «نمایندهٔ ولی فقیه و امام‌جمعهٔ شیراز»، «تولیت آستان مقدس حضرت احمدبن‌موسی شاهچراغ (ع)»، «تولیت آستان مقدس سیدعلاءالدین حسین (ع)»، «استادفارس فارس»، «نمایندگان شیراز و زرقان در مجلس»، «رئیس شورای اسلامی شهر شیراز»، «شهردار شیراز» در نامه‌ای به وزیر راهبرمی رنسیس» برای تعیین تکلیف طرح پیرامون حرم‌های «شاهچراغ (ع)» و «حضرت سیدعلاءالدین حسین (ع)» که از وارونه‌نمایی فعالان میراث‌فرهنگی شیراز گفتند.

این نامه‌ها هرچند بعد از سفر رئیس‌جمهوری شکل تازه‌ای به خود گرفته‌اند، اما سابقهٔ تاریخی دارند. سال ۱۳۹۷ و در جریان تخریب‌ها، تعدادی از فعالان این کلانشهر نامه‌ای خطاب به رئیس‌جمهوری وقت نوشتند و در آن نسبت به تخریب بافت تاریخی شیراز نگرانی کردند. پیش از آن هم سه نفر از اعضای هیأت علمی دانشگاه علم و صنعت ایران در بهمن ۱۳۹۴ در نامه‌ای خطاب به «آب‌الله العظمی مکارم‌شیرازی» از مراجع تقلید قم، نظر ایشان در پاسخ به انتقادات و مخالفت‌ها اعلام کرد

در دراین‌باره جویا شده شدند. او نیز در دوازدهم اسفند سال ۱۳۹۴ در پاسخ به این نامه این‌گونه پاسخ داد که «سزاوار است آثار تاریخی که هویت هر ملتی را تشکیل می‌دهد، تا آنجا که ممکن است محفوظ بماند و از ضایع‌کردن آن پرهیز شود. همیشه موفق باشید.»

اما از سال ۱۴۰۰ و با شروع مجدد تخریب‌ها، نامه‌ها رنگ‌وبوی دیگری گرفته‌اند و مطالبه‌ها، جدی‌تر شده است. جمعی از مردم هم کارزاری تشکیل داده‌اند و در نامه‌ای خطاب به وزیر وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی نسبت به این موضوع ابراز نگرانی کرده‌اند.

🔴 مردم چه می‌گویند؟

هرچند پیش از این «عزت‌الله ضرغامی»، وزیر میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی، در واکنش به آغاز از سرگیری تخریب بافت تاریخی شیراز گفته بود که دراین‌باره تابع کامل نظر پژوهشگاه میراث‌فرهنگی و گردشگری کشور است و «محمدهادی ایمانیه» استاندار فارس هم در واکنش به اعتراض‌ها، تخریب خانه‌های تاریخی اطراف «حرم مطهر شاهچراغ(ع)» را شایعه خوانده و گفته بود که «بنای ما ساماندهی محدودهٔ ۵۷ هکتاری اطراف حرم مطهر است و این ساماندهی به‌معنای تخریب نیست.»، اما پیگیری‌های «پیام ما» از اهالی نشان می‌دهد تخریب‌ها انجام می‌شود، شایعه نیست.

از ارزیبشت ۱۴۰۲، مجدداً به ساکنان بافت شرقی حرم هشدار تخلیهٔ املاک داده شده و از جمعه ۵ خرداد ۱۴۰۲ جلوی درب خانه‌های تخلیه‌شده با آجر و سیمان یا بلوک سیمانی مسدود شده است و کارگران به‌صورت دستی و با کلنگ مشغول تخریب خانه‌های تاریخی این محدوده هستند.

یکی از مالکان که چند روزی است خانه‌اش را تخلیه کرده‌اند، دراین‌باره به «پیام ما» می‌گوید: «۱۰ سال پیش میراث‌فرهنگی گفت که خانه ارزش تاریخی دارد، اما هیچ‌گاه آن را ثبت ملی نکرد. در سال‌های اخیر هم به بهانهٔ اینکه خانه در طرح توسعهٔ حرم قرار دارد، اجازهٔ هیچ‌کاری به ما نمی‌دادند. از سال ۱۴۰۰ هم با زور و اجبار شروع به خرید خانه‌ها به قیمت پایین و تخریب کردند. به ما هم یک نامهٔ تخلیهٔ اجباری دادند و خانه را با قیمت پایین خریدند. چند روز پیش هم بیش از ۲۰ مأمور بدون حکم داخل خانه آمدند و گفتند اگر تا

شب تخلیه نکنید وسایلتان را بیرون می‌ریزیم. ما هم وسیله‌هایمان را جمع کردیم و کلید را تحویل دادیم.» او توضیح می‌دهد که جلوی خانه بلوک سیمانی گذاشته‌اند و آن‌طور که همسایه‌ها می‌گویند کارگران درون خانه در حال تخریب هستند و در پیجره و این چیزها را بیرون می‌آورند.

این سکن پیشین بافت تاریخی تصریح می‌کنند همهٔ خانه‌های تخریب‌شده در این سال‌های اخیر دیوار دارند و تخریب‌شان از بیرون مشخص نیست، اما اگر روی پشت‌بام خانه‌ها بروید می‌بینید که داخل را تخریب کرده‌اند.

یک بانوی افغانستانی هم که مستأجر یکی از خانه‌های جلوی حرم شاهچراغ بوده است، این موضوع را تأیید می‌کند: «خانه را به اجبار از صاحبخانه گرفتند و من را هم با دو بچه مرخص از خانه بیرون کردند.»

هیچ‌یک از مسئولان میراث‌فرهنگی شیراز، پاسخگو نیستند. ماجرا هربار تکذیب می‌شود و موضوع تخلیهٔ اجباری یا تخریب‌ها تأیید رسمی نمی‌شود. مسئولان تروهای بازدید برای

خبرنگاران حوزهٔ میراث‌فرهنگی ترتیب می‌دهند تا بگویند تخریب‌ها شایعه است. این‌بار هم «محمود رضایی» معاون عمرانی استانداری فارس ماجرای تخلیهٔ اجباری یا تخریب را تکذیب می‌کند و به «پیام ما» می‌گوید: «اصلاً چنین چیزی وجود ندارد و واقعیت نیست. با مسئول راه‌وشهرسازی هم صحبت کنید، این را توضیح می‌دهد که ما چنین اتفاقی نداریم. این گمانه‌زنی یک عده است. ما اصلاً برنامهٔ تخریب نداریم و برنامه‌مان مرمت آثار تاریخی، زنده‌کردن مجدد بافت، ایجاد سرزندگی در بافت، رونق فضای اجتماعی و توانمندسازی ساکنان است. در این بافت یک سری بناها واجد ارزش هستند و یک‌سری بنای ثبت‌شده وجود دارد که هر دوی این گروه ماندگار هستند و تخریب نمی‌شوند. ممکن است یک بنایی که نه ثبت است و نه واجد ارزش و در معرض ریزش هم باشد، تخریب شود.»

این درحالی‌است که اهالی می‌گویند بسیاری از خانه‌ها به اجبار، بدون سکنه و به‌صورت دستی نیمه‌تخریب و متروکه می‌شوند تا بهانهٔ تخریب کاملشان فراهم شود. مسئولان اما پاسخ شفافی برای این صحبت‌ها ندارند.

🔴 ادامه تخریب‌ها در تعطیلات

گرچه معاون عمرانی استانداری فارس همچنان تخریب‌ها را تکذیب می‌کند، اما خبرهای رسیده به «پیام ما» نشان می‌دهد تخریب خانه‌های بافت تاریخی شیراز از درون ادامه دارد. آن‌طور که پرس‌وچوی خبرنگار «پیام ما» نشان می‌دهد در روزهای اخیر و حتی در تعطیلات میانهٔ خرداد حداقل ۱۰ خانه تخلیه و خالی از سکنه شده است. در همین زمان که از بیرون راهی برای ورود به خانه‌ها وجود ندارد، کارگران در داخل سرگرم تخریب هستند.

در میان خانه‌هایی که به این سرنوشت دچار شده‌اند، یک خانه مربوط به دورهٔ قاجار قرار دارد که سقف منقوش ارزشمندی دارد؛ خانه‌ای که ساکنان آن در همین یکی دو روز به اجبار خانه را تخلیه کرده‌اند.

🔴 تخریب در سه مسیر

محلی‌ها بازیید هیأت دولت در روزهای آینده با بهانهٔ مسئولان فارس برای این تخریب‌های گسترده می‌دانند. به این شکل که در زمان ورود مسئولان کشوری به استان و بازدید از بافت تاریخی، آنها با تلی از خاک و خرابه روبه‌رو می‌شوند و فعالان میراث‌فرهنگی جای دفاعی برای حفاظت از این بخش می‌نماند داشت.

اهالی، تخلیهٔ اجباری و تخریب خانه‌های بافت تاریخی را در سه مسیر آرامگاه سید علاءالدین حسین فرزند موسی کامل(ع) به‌سمت شاهچراغ، بقعهٔ امامزاده ابراهیم(ع) به‌سمت شاهچراغ و آرامگاه سید تاج‌الدین غریب به‌سمت شاهچراغ که در این مسیرها حدود ۵۰ پلاک ثبتی وجود دارد.

🔴 بازگشت به عقب

فارغ از اینکه این موضوع واقعیت دارد یا نه، نظر می‌رسد مسئولان باید پاسخ دهند چرا به اجبار طرح‌های منسوخ‌شده علاقمندند؟ در نمونهٔ ساخت پارک بانوان روی سایت کاوش بافت تاریخی بندر «کنگ» در استان هرمزگان، بازگشت به طرح قدیمی‌تر و متوقف‌شده در دست‌نویز بود و این‌بار در شیراز هم با همین تجربه روبه‌رو هستیم؛ بازگشت به طرحی که یک‌بار متوقف و با انتقاد و مخالفت‌های متعدد مواجه شده بود. نکته‌ای که نباید فراموش کرد اینکه اگر مسئولان همچنان مصر به تکذیب تخلیهٔ اجباری و تخریب‌ها هستند، چرا اجازهٔ ورود خبرنگاران و فعالان میراث‌فرهنگی به خانه‌ها داده نمی‌شود تا بتوانند از سلامت خانه‌ها در بافت تاریخی مطمئن شوند؟

نوبت اول	آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
	برابر رای شماره ۱۴۰۲۰۳۱۹۰۱۲۰۰۱۷۸۸ هیات دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک سیرجان پلاکهای ۱۴۰۲/۰۳/۱۶ تا ۱۴۰۲/۰۳/۱۹ صادره از سیرجان در یک باب خانه به مساحت ۲۰۷/۸ مترمربع پلاک ۳۰۱۵ اصلی واقع در سیرجان اراضی فیروزآباد بخش ۳۶ کرمان خریداری از مالک رسمی آقای علی مظفری مکی آبادی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. <p>تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۳/۱۶ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۳/۲۱</p>
شناسه آگهی: ۱۵۰۷۱۵۳	سعید نظری
سریست اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان سیرجان	

نوبت اول	آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
	برابر رای شماره ۱۴۰۲۰۳۱۹۰۱۲۰۰۰۸۲۴ هیات دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک سیرجان تصرفات مالکانه پلامعارض متقاضی آقای حسن بدخشان فرزند داراب به شماره شناسنامه ۲۱ صادره از داراب در یک قطعه باغ به مساحت ۱۱۴۴۵/۴۰ مترمربع پلاک ۵۷۸۸ اصلی واقع در سیرجان اراضی آباد دیوان بیگی بخش ۳۷ کرمان خریداری از مالک رسمی آقای محمود حقیقه پور محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. <p>تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۳/۱۶ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۳/۲۱</p>
شناسه آگهی: ۱۵۰۷۱۵۸	سعید نظری
سریست اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان سیرجان	

نوبت اول	آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
	برابرای شماره ۱۴۰۲۰۳۱۹۰۱۲۰۰۰۲۲۶ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک سیرجان تصرفات مالکانه پلامعارض متقاضی آقای سید منصور خاکسار فرزند سید عباس به شماره شناسنامه ۲۴ صادره از سیرجان در یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۶۶۶/۹۱ مترمربع پلاک ۳۰۲ اصلی واقع در سیرجان اراضی باغیبهی بخش ۳۶ کرمان خریداری از مالک رسمی آقای سید عباس خاکسار محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. <p>تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۳/۱۶ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۳/۲۱</p>
شناسه آگهی: ۱۵۰۷۱۵۹	سعید نظری
سریست اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان سیرجان	

نوبت اول	آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
	برابر رای شماره ۱۴۰۲۰۳۱۹۰۰۸۰۰۰۰۳۸۵ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک زرنند تصرفات مالکانه پلامعارض متقاضی آقای علی محمدرضا خانی ده عباسی فرزند غلامحسین به شماره شناسنامه ۱ صادره از زرنند در یک باب خانه به مساحت ۲۸۰/۶۵ مترمربع مفروز و مجری شده از پلاک ۲۳۰ فرعی از ۲۲۶۸ اصلی واقع در زرنند بخش ۱۳ کرمان به آدرس خیابان شهید جهان آرا خریداری از مالک رسمی آقای حواد دکائی محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. <p>تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۳/۱۶ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۳/۲۰</p>
شناسه آگهی: ۱۵۰۷۳۳۵	حسین توحیدی نیا
رئیس ثبت اسناد و املاک	

خبر | رهاشدگی ۲۰ ساله مسجد «شیخی‌ها»

معاون میراث‌فرهنگی اداره‌کل میراث فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری یزد با اشاره به در معرض آسیب قرارگرفتن مسجد تاریخی شیخی‌ها، یک مسجد ناشناخته دربافت تاریخی طی دوره‌های گذشته گفت: متأسفانه یلمکانگر به اشتباه اندوذهای فرسودهٔ برخی پایلها که به‌دلیل کهنی‌های فراوان موریانه به‌شدت آسیب‌دیده بود را تازشیده است که به‌دلیل نبود آرایه و تزئیناتی روی آنها، اتفاق خاصی نبوده؛ ولی درعین‌حال مرمت اضطراری بنا تا تصمیم کارشناسان متوقف شده است. مرمت اضطراری این بنا در قالب پوشش و آندود سقف مطابق با الگوهای مطالعاتی زیر نظر دو نفر از بهترین مرمت‌کاران استان به‌عنوان ناظر در دستور کار گرفت.» «عبدالمجید شاکری شمس» به «ایسنا» گفت: «مسجد شیخی‌ها، یک مسجد ناشناخته دربافت تاریخی است که سبک معماری آن مربوط به صدراسلام و قرون سوم و چهارم هجری است. بنابر ویژگی‌های مساجد صدر اسلم همچون مسجد فخر و مسجد شمس‌الدین و مسجد جامع و البته مسجد شیخی‌ها خاوند که مرمت اضطراری برخی از آنها انجام و برخی دیگر در دست اقدام است.

گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس درباره عملکرد قانون «حمایت از مرمت و احیای بافت‌های تاریخی-فرهنگی»

قانون ابلاغ شد اما اجرا نشد

تصویری از یک کوچه در بافت تاریخی شهر مشهد.

چهار سال از ابلاغ قانون «حمایت از مرمت و احیای بافت‌های تاریخی-فرهنگی» می‌گذرد؛ قانونی که با عنوان طرح یک فوریتی حمایت از مرمت و احیای بافت‌های تاریخی-فرهنگی و توانمندسازی مالکان و بهره‌برداران بناهای تاریخی-فرهنگی به مجلس شورای اسلامی تقدیم شده بود و با تصویب در تاریخ دوم تیر ۱۳۹۸ و تأیید شورای نگهبان، هجدهم تیر همان سال به رئیس‌جمهوری ابلاغ شد. مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، اکنون بعد از چهار سال سرآغاز ارزیابی اجرای این قانون رفته است.

روزی نیست که خبر تخریب یک بخش از بافت تاریخی در شهری خیرساز نشود؛ به‌ویژه در سال‌های اخیر که طرح‌های توسعه شهری سرعت گرفته‌اند و گویی قرار است هر چه پیش را که رویشان قرار دارد، از میان بردارند. مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی هم در گزارشی که به‌تازگی منتشر کرده است بر این موضوع صحنه می‌گذارد و می‌نویسد: «بافت‌های تاریخی-فرهنگی در داخل شهرها و روستاها سرمایه‌های ملی یک کشور و پیام‌آور فرهنگ یک ملت به‌شمار می‌روند. این، درحالی‌است که در سال‌های اخیر، روند شتابان توسعه شهرها و سوسه‌سوداگران املاک و مستغلات موجب تخریب فزاینده این بافت‌ها در فضاهای شهری شده است. این جریان با غلبه استدلال هزینه‌بر بودن نگهداری از بافت‌های تاریخی-فرهنگی و توجیه‌پذیر نبودن اقتصادی حفظ اینگونه بناها در مقابل بازسازی آن‌ها، تشدید شده است. این، درحالی‌است که بافت‌های یادشده نه‌تنها از منظر هویت ملی حائز اهمیت‌اند که از منظر اقتصادی نیز می‌توانند به آورده‌هایی مثبت منتج شوند. در سال‌های اخیر نمونه‌هایی در داخل کشور در شهرهایی نظیر یزد، کاشان و اصفهان شاهدهی بر این مدعا هستند. احیا و مرمت بناهای قدیمی که در وهله اول به‌نظر هزینه‌بر بوده‌اند، با سرمایه‌گذاری و بهره‌برداری از آن‌ها در قالب کاربری‌هایی همچون اقامتی-پذیرایی به محلی برای درآمدزایی اقتصادی تبدیل شده‌اند.»

طبق آنچه مرکز پژوهش‌های مجلس اشاره می‌کند در نمونه‌های خارجی هم قابل لمس است؛ «پیام ما» نیز پیش از این در گزارش‌هایی با عنوان «چهار اقدام فرهنگی برای بافت فرسوده سولو» و «آلبرو، از تخریب تا ثبت جهانی» به این تجربه‌های جهانی پرداخته بود که علاوه بر احیا و مرمت حالا به پاتوق گردشگران بدل شده‌اند و درآمد زیادی نصیب ساکنان و دولت‌ها کرده‌اند.

چهار سال از انتظار طرح‌های حفاظتی
 طبق آنچه مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی ذکر کرده است: «هنوز توافقی در میان دستگاه‌های مکلف یعنی وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی، وزارت راه‌وشهرسازی، وزارت کشور و بنیاد مسکن انقلاب اسلامی درباره تهبه چارچوب طرح‌های ویژه حفاظت و احیای بافت‌های تاریخی-فرهنگی به‌وجود نیامده است.» درحالی‌که طبق قانون، وزارت میراث‌فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری مکلف بود جهت حمایت از مرمت و احیای بافت‌های تاریخی-فرهنگی با همکاری وزارتخانه‌های راه‌وشهرسازی، کشور و بنیاد مسکن انقلاب اسلامی احداث کرد. طرف مدت شش‌ماه پس از تصویب، برای تهیه چارچوب طرح‌های ویژه حفاظت و احیای بافت‌های تاریخی-فرهنگی (از جمله تعیین حریم‌ها) با رویکرد صیانت از ارزش‌های تاریخی-فرهنگی و ارتقای کیفیت زندگی

ساکنان این محدوده‌ها با رعایت حقوق مالکانه و در چارچوب قوانین و مقررات ذیربط اقدام کند. این گزارش در بخش دیگری نیز اشاره می‌کند که «در تهیه طرح‌های ویژه حفاظت و احیای محدوده‌های بافت‌های تاریخی-فرهنگی واقع در نواحی شهری و روستایی موفقیت‌چندانی حاصل نشده است و این طرح‌ها از ۱۶۸ شهر مصوب شورای عالی معماری و شهرسازی دارای بافت‌های فرهنگی-تاریخی فقط در ۹ شهر به مرحله امضای قرارداد رسیده‌اند.» پیش از این، طبق قانون، محدوده بافت تاریخی ۱۶۸ شهر در طرح‌های توسعه و عمران ابلاغ شده بود که به‌جز ۹ مورد بقیه بلانگلیفند. این درحالی‌است که در همان سال ۱۳۹۴ و در زمان ابلاغ قانون محدوده بافت تاریخی شهرها اعلام شد که کارشناسان میراث‌فرهنگی کشور طی سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۸ اعلام کرده بودند بیش از ۷۸۰ بافت تاریخی در کشور شناسایی شده است که نیازمند تعیین محدوده تاریخی هستند. این آمار نشان می‌دهد در حال حاضر ۶۶۱ شهر هنوز برای تعیین محدوده تاریخی منتظرند. ۱۵۹ شهر ابلاغ‌شده نیز هنوز طرح مصوب حفاظت ندارند.

در محدوده‌های روستایی هم آن‌طور که گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی نشان می‌دهد، تاکنون طرح‌هایی با عنوان «طرح ویژه حفاظت و احیای بافت‌های تاریخی-فرهنگی» تهیه، تصویب و اجرا نشده است.

ماده	موضوع	وضعیت اجرا	توضیحات
ماده (۱)	تعاریف	-	نبود تعریف مشخص از برخی واژگان مورد استفاده قانون نظیر «چارچوب طرح‌های ویژه حفاظت و احیای بافت‌های تاریخی-فرهنگی»، «حقوق مالکانه» و «کیفیت زندگی»
ماده (۲)	تهیه چارچوب طرح‌های ویژه حفاظت و احیای بافت‌های تاریخی-فرهنگی	حقوق ناقص	- تصویب «شرح خدمات طرح‌های ویژه حفاظت و احیای بافت‌های تاریخی-فرهنگی» در سال ۱۳۹۹ توسط شورای عالی معماری و شهرسازی - اختلاف نظر وزارت راه‌وشهرسازی و وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی در پذیرش مصوبه شورای عالی معماری و شهرسازی به‌عنوان «چارچوب طرح‌های ویژه حفاظت و احیای بافت‌های تاریخی-فرهنگی»
ماده (۳)	دستورالعمل‌های مدیریت بهره‌برداری، نگهداری و پشتیبانی بناها، اماکن و بافت‌های تاریخی-فرهنگی	عدم تحقق	- کوتاهی در انجام تکلیف
ماده (۳)	تهیه، تصویب و اجرای طرح‌های ویژه حفاظت و احیای بافت‌های تاریخی-فرهنگی	مناطق شهری: مناطق ناقص مناطق روستایی: عدم تحقق	مناطق شهری: - امضای قرارداد تهیه طرح‌های مزبور فقط برای ۹ شهر از ۱۶۸ شهر مصوب دارای بافت‌های تاریخی-فرهنگی علل: - عدم وفای درباره چارچوب این طرح‌ها - در اولویت نبودن بافت‌های تاریخی-فرهنگی در طرح‌های بازآرینی - عدم تربیت نیروی انسانی متخصص مورد نیاز - کمبود تعداد مهندس مشاور متخصص در زمینه بافت‌های تاریخی مناطق روستایی: - عدم تهیه طرح‌های مزبور در مناطق روستایی علل: - عدم تدقیق ارتباط با سایر طرح‌های مشابه - عدم تدقیق مرجع تصویب طرح‌ها در این مناطق - عدم تدقیق شاخص‌های شناسایی بافت‌های فرهنگی-تاریخی واقع در مناطق روستایی - نبود مصوبه‌ای متقن درخصوص عناوین روستاهای برخوردار از این بافت‌ها - کافی نبودن مهندسان مشاور متخصص در زمینه تهیه این طرح‌ها - نبود چارچوب طرح‌های ویژه حفاظت و احیای بافت‌های تاریخی-فرهنگی متناسب
ماده (۳)	رعایت حقوق مالکانه مردم و سایر حقوق در اجرای مواد ۲ و ۳	عدم تحقق	عدم ارائه تعریفی مشخص از «حقوق مالکانه» در قانون حاضر و قوانین پیشین، پیگیری اجرای قانون را غیرممکن می‌کند.
ماده (۴)	آموزش و تربیت استادکاران و کارکنان‌های تجربی حفاظت و احیا	عدم تحقق	- عدم اولویت‌دهی و درک اهمیت موضوع از سوی دستگاه مکلف - عدم پیگیری کافی و آگاهی‌بخشی از سوی وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی
ماده (۴)	استفاده از نیروهای موضوع ماده ۳ توسط وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی	عدم تحقق	منوط به تحقق ماده بوده است.
ماده (۵)	اصلاح یا تکمیل فرسصل، محتوای دروس و شیوه آموزش رشته‌های حفاظت و احیای بناها و بافت‌های تاریخی-فرهنگی	عدم تحقق	- عدم اولویت‌دهی و درک اهمیت موضوع از سوی دستگاه مکلف - عدم پیگیری کافی و آگاهی‌بخشی از سوی وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی
ماده (۶)	تهیه نظام فنی و اجرایی اختصاصی بناها و بافت‌های تاریخی-فرهنگی	تحقق ناقص	این پروژه به دانشگاه شهید بهشتی محول شد و در حال حاضر به‌صورت آزمایشی در شهر یزد در حال اجراست.
ماده (۷)	پذیرش اسناد مالکیت بناهای تاریخی ثبت‌شده ملی به‌عنوان وثیقه بانکی	عدم تحقق	نبود سازوکاری مشخص برای پذیرش اسناد مالکیت بناهای تاریخی-فرهنگی به‌عنوان وثیقه بانکی
ماده (۸)	اختصاص اعتبارات، تسهیلات و امتیازات به بناها و بافت‌های تاریخی-فرهنگی به نسبت سهم از مساحت بافت‌های فرسوده	عدم تحقق	عدم تفکیک سهم اعتبار بافت‌های فرهنگی-تاریخی از بافت‌های ناکارآمد در فرآیند بودجه‌ریزی - عدم هزینه‌کرد متناسب در بافت‌های فرهنگی-تاریخی در فرآیند اجرا - عدم تعریف سازوکار خاص برای ارائه تسهیلات به بافت‌های تاریخی-فرهنگی - عدم لحاظ امتیازات ویژه برای بافت‌های تاریخی-فرهنگی
ماده (۸)	تصیرر ماده (۸)	عدم تحقق	عدم تفکیک سهم اعتبار بافت‌های فرهنگی-تاریخی از بافت‌های ناکارآمد در فرآیند بودجه‌ریزی - عدم هزینه‌کرد متناسب در بافت‌های فرهنگی-تاریخی در فرآیند اجرا - عدم تعریف سازوکار خاص برای ارائه تسهیلات به بافت‌های تاریخی-فرهنگی - عدم لحاظ امتیازات ویژه برای بافت‌های تاریخی-فرهنگی
ماده (۹)	ارتقای کیفیت زندگی در بافت‌های تاریخی-فرهنگی	وضعیت نامشخص	- در دسترس نبودن اطلاعات اقدامات انجام‌شده به تفکیک بافت‌های تاریخی-فرهنگی از سایر بافت‌ها در سطح استانی - مشخص نبودن مفهوم «کیفیت زندگی» در متن قانون
ماده (۹)	تصیرر ماده (۹)	عدم تحقق	عدم تفکیک سهم اعتبار بافت‌های فرهنگی-تاریخی از بافت‌های ناکارآمد در فرآیند بودجه‌ریزی - عدم هزینه‌کرد متناسب در بافت‌های فرهنگی-تاریخی در فرآیند اجرا - عدم تعریف سازوکار خاص برای ارائه تسهیلات به بافت‌های تاریخی-فرهنگی - عدم لحاظ امتیازات ویژه برای بافت‌های تاریخی-فرهنگی
ماده (۱۰)	صدور رأی صرفاً به قلع‌وقمع مستحذات بدون پروانه و یا مزاد بر پروانه ساختمانی در بافت‌های فرسوده و ناکارآمد شهری» به احیا و حفاظت از بناها و بافت‌های تاریخی-فرهنگی	وضعیت نامشخص	- ضرورت پیگیری قضایی تخلفات توسط وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی به‌عنوان شاکی خصوصی - ضرورت آگاهی‌بخشی عمومی به‌منظور پیشگیری از وقوع جرم
ماده (۱۱)	جبران محدودیت‌های اعمال‌شده درخصوص املاک واقع در محدوده بافت‌های فرهنگی-تاریخی	عدم تحقق	- عدم تصریح دستگاه‌های مکلف در قانون - ابهام درخصوص محدودیت‌های اعمال‌شده - ابهام درخصوص اقدامات قابل اجرا برای جبران محدودیت‌ها - نبود ضمانت اجرایی - عدم تعریف منابع مالی
ماده (۱۲)	معاذات املاک تاریخی-فرهنگی ثبت‌شده یا املاک واجد ارزش‌های تاریخی-فرهنگی از هزینه‌های تغییر کاربری، مرمت و بازسازی	تحقق ناقص	درج این معافیت در دفترچه عوارض قانونی برخی شهرداری‌ها نظیر کرمان، شیراز، یزد، فردوس و اردکان
ماده (۱۳)	هنرکند دستگاه‌های اجرایی و نهادهای محل اعتبارات خود درخصوص پژوهش، حفاظت و مرمت آثار تاریخی-فرهنگی	تحقق ناقص	- برخورد سلیقه‌ای دستگاه‌ها در اجرای قانون - ضرورت اعلام عمومی میراث در اختیار دستگاه‌ها، به‌منظور جریان‌سازی برای مطالبه‌گری عمومی از ایشان - آگاهی‌بخشی به دستگاه‌ها توسط وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی درخصوص ظرفیت موجود و ضرورت پیگیری موضوع
ماده (۱۴)	اولویت‌دهی به بافت‌های تاریخی-فرهنگی در بودجه عمرانی سالیانه شهر	وضعیت نامشخص	- اولویت‌دهی به بافت‌های تاریخی-فرهنگی در دستورالعمل سالیانه بودجه سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها - عدم دسترسی به اطلاعات کافی درخصوص میزان پایبندی در اجرای این دستورالعمل
ماده (۱۵)	اعلام عمومی بناهای واجد ارزش ثبت	عدم تحقق	ضرورت پیگیری موضوع برای رعایت حقوق عامه، عدم تحقق و همچنین ایجاد جریان مطالبه‌گری عمومی
ماده (۱۶)	ایجاد ساختار مناسب اداری در شهرداری‌های شهرهای دارای بافت‌های تاریخی-فرهنگی	عدم تحقق	- کوتاهی در انجام تکلیف از سوی سازمان اداری و استخدامی - عدم پیگیری کافی از سوی وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی
ماده (۱۷)	بیمه بناهای تاریخی ثبت‌شده در فهرست آثار ملی و فهرست‌های ذی‌ربط	عدم تحقق	- ابهام در تدابیر و اقدامات مورد انتظار از دولت عدم تخصیص اعتبار جداگانه در این خصوص - عدم تعریف سازوکار ویژه برای بناهای تاریخی-فرهنگی - عدم آگاهی کافی و نبود مشوق برای اقدام در این‌خصوص توسط مالکان بناهای تاریخی-فرهنگی

ایپام عا

گزارش نشست موانع و چالش‌های سیاستگذاری مطلوب بخش کشاورزی

رنج کشاورزی از ضعف حکمرانی

نماینده سابق ایران در فائو؛ اولین مشکل حکمرانی ما در بخش کشاورزی این است که تعریفی شفاف و روشن از استراتژی در بخش کشاورزی ارائه نداده است

ایپام | نشست موانع و چالش‌های معرفی در سیاستگذاری و حکمرانی مطلوب بخش کشاورزی هفته گذشته به‌همت مرکز مطالعات سیاستگذاری عمومی دانشگاه تهران در دانشکده حقوق و علوم سیاسی این دانشگاه برگزار شد. در این نشست که از سلسله نشست‌های «انتقال تجربه» مرکز مطالعات سیاستگذاری عمومی دانشگاه تهران بود، دکتر «محمدحسین عمادی»، نماینده سابق ایران در سازمان غذا و کشاورزی (فائو) و معاون اسبق وزارت جهادکشاورزی به ایراد سخنرانی پرداخت. چالش‌های جهانی تولید غذا، وضعیت ایران در تولید غذا و چالش‌های این بخش در ایران محورهای اصلی صحبت‌های عمادی بود. او معتقد است مهمترین چالشی که در بخش کشاورزی و تولید غذا در ایران با آن روبرو هستیم، ضعف جدی حکمرانی و سیاستگذاری در حوزه کشاورزی است.

ایران است. به گفته عمادی، موضوع سوم، پایداری دسترسی به غذاست. یعنی افراد جامعه دسترسی به غذا دارند، اما این دسترسی مقطعی است. مثل کشور ما که بسیاری بین بالا و پایین خط فقر شناور هستند که با یک تصمیم‌گیری ناگهانی در کشور وضعیت اقتصادی در صدی از جامعه مناسبتر می‌شود، ولی درصد دیگر ناگهان به پایین خط فقر می‌روند.

عمادی همچنین گفت: «موضوع چهارم در تعریف امنیت و اقتدار غذایی، بعد محیط زیستی آن است که در درازمدت باید پایدار باشد. یکی از مسائلی که ما در ایران با آن روبرو هستیم این است که حتی اگر تمام موارد بالا فراهم باشد، که نیست، تعادل بین منابع پایه و دسترسی به غذا به‌خصوص در اقل آینده فراهم نیست. در واقع زیرساخت‌های منابع طبیعی و تهیه غذا در درازمدت، هیچ اقل تضمینی به ما نمی‌دهند. متأسفانه، همه برآوردها در این حوزه منفی است.»

او اضافه کرد: «موضوع مهمی که با آن روبرو هستیم، افت منابع پایه کشاورزی،

عمادی در این نشست که با حضور جمعی از دانشجویان و استادان رشته‌های مرتبط با علوم سیاسی و سیاستگذاری همراه بود به ارائه تعریفی از امنیت و اقتدار غذایی پرداخت و گفت: «از نظر فائو، امنیت و اقتدار غذایی شامل دسترسی و مصرف و پایداری آحاد مردم به غذای سالم و کافی و مغذی با حفظ محیط زیست است که فکر می‌کنم این تعریف نیاز به بازنگری و بازتعریف دارد.»

او ادامه داد: «در این تعریف چهار موضوع اصلی نهفته است. نخست تأمین غذا است و در وهله دوم، در دسترس بودن غذاست. نباید فراموش کنیم که غذایی که امروز در جهان تولید می‌شود، از نظر میزان کالری، پروتئین و مواد معدنی، نه تنها برای مردم جهان کافی است، بلکه زیاد است. باین‌حال نزدیک به یک میلیارد گرسنه داریم. پس مسئله اصلی، دسترسی آحاد جامعه به غذاست. این دسترسی دو بعد دارد. یکی از جنبه فیزیکی است و دیگری توان اقتصادی در اختیار داشتن غذاست. اتفاقاً این در دسترس نبودن از جنبه اقتصادی، علت اصلی فقر در بسیاری از کشورها از جمله

میزان آسیب‌پذیری کشور ما از تغییر اقلیم بسیار زیاد است. برآوردها نشان می‌دهد که با افزایش گرم‌شدن زمین و تغییر اقلیم، میزان برداشت محصول در ایران تا حدود ۴۰ درصد کاهش پیدا می‌کند

فرایند تولید برویم. به‌گونه‌ای که غذای بیشتر، سالمتر و مغذی‌تر را با مصرف کمتر و بهینه‌تر نهاده‌ها از جمله آب، خاک و با کمترین ضربه به محیط زیست تولید کنیم.»

عمادی مشکلات اصلی بخش کشاورزی را ضعف در حکمرانی دانست و گفت: «ما در زیرساخت‌های اقتصادی، شفافیت، حاکمیت قانون و تمامی ملزومات یک حکمرانی خوب با ضعف و مشکل روبرو هستیم. موضوع دیگر، سیاستگذاری است که در آن هم مشکل داریم. دائماً سعی می‌شود مشکلات بخش کشاورزی بین مردم، کشاورز و حکمران پاسکاری شود، اما شواهد نشان می‌دهد که ریشه اصلی مشکلات ما در این بخش، نبود حکمرانی خوب است که نتوانسته هماهنگی مناسب ایجاد کند. اما شخصاً اعتقاد دارم در ایجاد خرد، سیاستگذاری‌های خوب حتی با وجود مشکلات در حکمرانی در بعضی جاها نتوانسته به نتیجه خوب منتهی شود.»

او همچنین به کاربرد فناوری‌های نوین در کشاورزی اشاره کرد و گفت: «برخی صحبت از نوآوری و تکنولوژی برای رفع مشکلات کشاورزی می‌کنند و به این ابزارها به‌عنوان یک معجزه نگاه می‌کنند؛ اما تا زمانی که ما نتوانیم شرط لازم را برآورده کنیم که آن شرط لازم، حکمرانی و سیاستگذاری مطلوب است، بهترین فناوری‌های جهان نتنها کمکی به حل مشکلات ما نخواهند کرد، بلکه معتقدم به مشکلات ما نیز اضافه خواهند کرد. اول باید بتوانیم سیاستگذاری و حکمرانی را بهبود ببخشیم و بعد از آن از ابزارهای نوین مانند هوش مصنوعی، پهپاد، فناوری زیستی و کشاورزی هوشمند استفاده کنیم.»

نمود تعاریف و استراتژی روشن
عمادی درباره مشکلات حکمرانی بخش کشاورزی، به نمود استراتژی و تعاریف روشن از اهداف اشاره کرد و گفت: «اولین مشکل حکمرانی ما در بخش کشاورزی این است که تعریفی شفاف و روشن از استراتژی در بخش کشاورزی ارائه نداده است. ما در این مدت، یک شبه هدف منحرف‌کننده‌ای به نام خودکفایی هم داشته‌ایم. مشکل من با این موضوع این است که دقیقاً خودکفایی به چه معناست؟ آیا به‌معنای خودمعبیشتی است؟ که این اگر به‌معنای تهیه‌کردن همه‌چیز توسط خودمان باشد، اصلاً در دنیای فعلی امکانپذیر نیست.»

او ادامه داد: «پس از مدتی، خودکفایی به خوداتکایی تغییر کرد که این نیز تعریف نشده است. حالا در برنامه هفتم توسعه گفته شده که ما باید بتوانیم ۹۰ درصد از اقلام استراتژیک خودمان را تأمین کنیم. سوال این است که چرا ۹۰ درصد؟ و سوال دیگر اینکه اصلاً اقلام استراتژیک یعنی چه؟ آیا منظور گندم است؟ چرا روغن نباید جزء اقلام استراتژیک باشد؟ مثلاً در جنگ اوکراین، نبود کمبود گندم باعث تورم شد، بلکه کمبود روغن باعث افزایش تورم در اروپا شد.»

او همچنین اضافه کرد: «اقلام استراتژیک در هر اقتصاد و در هر موقعیتی تعریف‌های جداگانه دارد. مثلاً در گذشته مردم ایران عمدتاً نان مصرف می‌کردند، اما امروز برنج جایگزین آن شده است. یعنی امروز برنج تبدیل به یک محصول استراتژیک شده است، این موضوعات تعریف نشده است.

مشکل اصلی: ضعف حکمرانی در کشاورزی
عمادی گفت: «با وجود مشکلات عدیده جهانی از جمله تغییر اقلیم، آسیب به منابع آب و خاک و تنوع‌زیستی، ما باید به طرف افزایش بهره‌وری، اثربخشی و پایداری در

انتقاد من از این جنبه نیست که موضوعاتی مانند خودکفایی و خوداتکایی با نگاهی انقلابی و تقدس‌گرایانه بیان می‌شود، بلکه انتقادم از این جنبه است که تعریفی دقیق از چنین موضوعاتی ارائه نشده است.»

این معاون اسبق وزارت جهادکشاورزی گفت: «پیشنهاد خود ما با توجه به تعاریف و مفاهیم جهانی، اقتدار غذایی بود. معنای کلی آن این است که ب خاطر ضعف در تولید یک ماده غذایی، امنیت ملی به خطر نیفتد؛ اما این یک سرفصل است و باید اینکه بخواهیم نگاه امنیتی به موضوع تأمین غذا داشته باشیم و بار دیگر به سراغ این برویم که خودمان همه‌چیز را تولید کنیم، ن تنها مشکلاتمان حل نمی‌شود که با توجه به شرایط ایران از نظر منابع پایه کشاورزی نوعی خودکشی و بلکه نوعی مادگرشی است. بعدها خواهند گفت لعنت صد نسل بر نسلی که سهل‌انگار بود. به سرمشقی برای کشورهای جهان تبدیل می‌شویم که هرکاری که کردیم را دیگران نکنند!»

نقش ناهماهنگی بین بخشی و تناقض در قوانین
عمادی «نقص در هماهنگی‌ها و تناقض در هدف‌گذاری‌ها و قوانین در بخش‌های مختلف» را از دیگر مشکلات مهم بخش کشاورزی عنوان کرد و گفت: «دلیل این موضوع، نبود تعریف دقیقی در بخش کلان توسعه و توسعه کشاورزی است که دچار این مشکلات شده‌ایم.»

او اتخاذ برخی سیاست‌ها برای حمایت از بخش کشاورزی را ناکارآمد خواند و گفت: «ما در بخش کشاورزی، سخاوتمندانه عمل کرده‌ایم. در حال حاضر تمام فعالیت‌های کشاورزی معاف از مالیات است، رایانه‌های زیادی پرداخت کردیم. حالا که دولت از نظر اقتصادی ضعیف شده است و قادر به انجام این کار نیست، برآیند ثابت شده که خیلی از این حمایت‌ها کارساز نبوده است. به‌عنوان مثال در موضوع آبیاری تحت فشار، ما تا چند سال قبل بیش از سه میلیارد دلار در این حوزه سرمایه‌گذاری کردیم و به‌دلیل آنکه این کار با ارزیابی منطقه‌ای نبوده است، در خیلی جاها کارایی نداشته است. حتی آبی که صرفه‌جویی کرده‌ایم را به بانک آبی خودمان بازنگردانده‌ایم و کشاورزان با ذخیره آبی که داشته‌اند فقط وسعت زمین‌های کشاورزی خود را افزایش داده‌اند.»

خلاء نهاد سیاستگذار بخش کشاورزی
عمادی با بیان اینکه در معرفت‌شناسی نظام حکمرانی بخش کشاورزی دچار چالش‌های اساسی هستیم، خلاء وجود سازمانی مستقل برای سیاستگذاری و تبیین دقیق اهداف و استراتژی‌ها در این بخش را ریشه چالش‌های معرفت‌شناختی در حوزه کشاورزی دانست و گفت: «ما در این سال‌ها یک نهاد صاحب صلاحیت و اختیار تأسیس نکرده‌ایم. وزارت جهادکشاورزی یک دستگاه اجرایی است. اما برای سیاستگذاری و برنامه‌ریزی نهادی نداریم. در سال ۱۳۵۹، وزارت جهادسازندگی وقت، مرکز پژوهش‌هایی را راه‌اندازی کرد، اما متأسفانه فراتر از ترجمه کتاب‌های خارجی نرفت. در واقع، کارکرد اصلی این پژوهشکده به این موضوع تنزل پیدا کرده بود که هر وقت وزیران وقت را به مجلس فرا می‌خواندند، آنها نامه‌ای به این پژوهشکده می‌نوشتند و متنی برای توجیه درخواست

می‌کردند! از آن طرف وزارت کشاورزی وقت هم یک مؤسسه تحقیقات اقتصادی راه‌اندازی کرده بود که آن مؤسسه هم عملاً کارش همین شده بود.»

او اضافه کرد: «طبیعی بود وقتی که اهداف وزارتخانه از جایی دیگر تدوین می‌شد، سازمان برنامه‌بودجه هم مسئول آن بود، عملاً وزارتخانه تمایلی به راه‌افتادن نهاد پژوهشی نشان نمی‌داد.»

مخدوش بودن آمارها یک مشکل مهم است که گاهی نیز به ابزار سیاسی تبدیل شده است. نه در آمار تولیدات کشاورزی این دقت وجود دارد، نه در آمار منابع پایه؛ مثلاً بیش از سه دهه است که وزارت نیرو، وزارت کشاورزی و سازمان حفاظت محیط زیست آمار واحد و یکسانی از مصرف آب در بخش کشاورزی ارائه نمی‌دهند. حتی در مورد ضایعات هم آمار دقیقی نداریم

نقش آمارهای مخدوش و سیاسی
عمادی در بخش دیگری از صحبت‌های خود به نبود اطلاعات و داده‌های کافی برای سیاستگذاری بخش کشاورزی اشاره کرد و گفت: «متأسفانه در تمام این سال‌ها یک تحلیل مبتنی بر آمار قابل استناد ندیده‌ام که بتوانید از بازه زمانی و آمار یک استنتاج داشته باشید.»

او ادامه داد: «مخدوش بودن آمارها یک مشکل مهم است که گاهی نیز به ابزار سیاسی تبدیل شده است. نه در آمار تولیدات کشاورزی این دقت وجود دارد و نه در آمار منابع پایه؛ مثلاً بیش از سه دهه است که وزارت نیرو، وزارت کشاورزی و سازمان حفاظت محیط زیست آمار واحد و یکسانی از مصرف آب در بخش کشاورزی ارائه نمی‌دهند. حتی در مورد ضایعات هم آمار دقیقی نداریم.»

عمادی همچنین گفت: «در تمام مکاتب مربوط به علم پزشکی سه اصل اساسی وجود دارد که آن، معاینه، تشخیص و درمان است. در مورد مشکلات بخش کشاورزی هم نیاز به همین سه اصل داریم. برای معاینه احتیاج به اعداد و برنام‌ریزی نهادی ما متأسفانه چنین اطلاعاتی نداریم. در رسیدن به یک نقطه، نیاز به نقشه داریم. این نقشه احتیاج داریم بدانیم کجا هستیم، دقیقاً به کجا می‌خواهیم برویم و وضعیت مسیر به چه صورتی است. یعنی احتیاج به داده داریم که بدانیم در کجا هستیم.»

او گفت: «متأسفانه ما نه دقیقاً می‌دانیم در چه نقطه‌ای قرار داریم و نه تعاریف درست و دقیقی از جایی که می‌خواهیم برویم داریم. این مشکلی اساسی است که عامل به‌وجودآمدن مشکلات بسیار گسترده‌ای در بخش کشاورزی و تولید غذا در کشور ماست.»

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای

بنیادمسکن انقلاب اسلامی استان اردبیل در نظر دارد خرید و نصب سیستم اسپرینکلر بخش مسکونی پروژه تجاری مسکونی شهرستان خلخال. شرح جدول ذیل و بر اساس مشخصات فنی منضم به اسناد مناقصه عمومی یک مرحله‌ای به مناقصه‌گران واجد شرایط واگذار نماید:

نام پروژه	شهرستان	برآورد اولیه	مبلغ تضمین شرکت (در مناقصه پول)	نوع تضمین شرکت در مناقصه	مدت اجرای پروژه	محل اعتبارپروژه	تعداد واحد مسکونی
تجاری مسکونی	خلخال	۲۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال	۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال	ضمانت بانکی / واریز نقدی	۳۶۵ روز	داخلی	۴۷ واحد مسکونی

- نوع فراخوان: فراخوان عمومی یک مرحله‌ای
- نام و نشانی دستگاه مناقصه‌گر: بنیاد مسکن انقلاب اسلامی استان اردبیل
- موضوع مناقصه: خرید و نصب سیستم اسپرینکلر بخش مسکونی پروژه تجاری مسکونی شهرستان خلخال (طبق جدول فوق) براساس نقشه‌ها و مشخصات فنی اجرایی منضم به اسناد مناقصه.
- زمان فروش اسناد مناقصه: از ساعت ۱۰:۳۰ تا ۱۴:۰۰ الی ۱۴:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۳/۲۰
- مهلت تحویل پیشنهادات از سوی مناقصه‌گران: از روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۳/۲۱ تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۳/۲۱ (حداقل ۱۰ روز) طبق بند (ب) ماده ۱۵ قانون برگزاری مناقصات
- محل دریافت اسناد مناقصه: سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد ایران)
- تضمین شرکت در مناقصه: (۷-۱) ضمانتنامه بانکی.
- واریز وجه نقد به حساب ۱۳۰۹۶۲۹۸۱۳ نزد بانک تجارت شعبه آزادی اردبیل (کد ۱۳۰۹۰۶) بنیاد مسکن انقلاب اسلامی استان اردبیل
- مدت اعتبار پیشنهادها: از آخرین روز مهلت تحویل پیشنهادات به مدت سه ماه (قابل تمدید برای یک دوره سه ماه دیگر) معتبر باشد.
- تاریخ بازگشایی پاکت (الف و ب و ج): ساعت ۱۰ قبل از ظهر روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۰۱
- اعتبارپروژه: از محل اعتبارات داخلی بنیاد مسکن انقلاب اسلامی استان اردبیل میباشد.
- شرایط مناقصه‌گران: کلیه شرکت‌های تشخیص صلاحیت شده دارای رتبه تأسیسات و تجهیزات سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و پیمانکاران حقیقی، که ارائه یک نسخه از گواهی رتبه بندی و آخرین آگهی تغییرات اساتمه در روزنامه رسمی شده در زمان خرید اسناد الزامی می‌باشد.
- جهت کسب اطلاعات بیشتر می‌توانید به اداره کل بنیاد مسکن استان اردبیل مراجعه نمایید.

بنیادمسکن انقلاب اسلامی استان اردبیل

جمعان جمع است زیر پرچمت..

استقبال باشکوه و بی نظیر نجف آبادی ها از جشن بزرگ زیر سایه خورشید

اصفهان - یمن توکلی فرد عبدالرسول امامی شهردار نجف آباد گفت به مناسبت خجسته میلاد ثامن‌الاجیح، حضرت علی بن موسی الرضا(ع) مفتخر به میزبانی از کاروان رضوی و جشن عظیم و مردمی زیر سایه خورشید در پارک کوهستان نجف آباد بودیم.

به گزارش اداره ارتباطات و امور بین‌الملل شهرداری نجف‌آباد مهندس امامی شهردار نجف آباد ضمن تبریک میلاد امام روف و تقدیر و سپاس از استقبال پرشور و حضور چشمگیر مردم ولایت‌مدار نجف‌آباد در جشن های بزرگ زیر سایه خورشید، به تشریح مهمترین بخش های برگزار شده در این

ویژه برنامه پرداخت. ایران متبرک به وجود و شادمان از میزبانی از قدوم مبارک شاه خراسان امام رضاع) است.

شهردار نجف‌آباد در سخنانی ویژه برنامه‌های مجموعه مدیریت شهری در بزرگداشت دهه کرامت از میلاد حضرت معصومه(س) تا میلاد حضرت امام رضاع) در مناطق پنج‌گانه شهری نجف‌آباد را تشریح نمود.

وی تدارک مجموعه جشن‌های نسیم کرامت با شعار جمعان جمع است زیر پرچمت را ابراز ارادتی شایسته به دین مبین اسلام، شعائر و آیین‌های دینی مذهبی دانست و از حضور علاقمندان و ارادتمندان امام مهربانی‌ها در

جشن بزرگ زیر سایه خورشید به عنوان نماد شاخص دینداری جامعه و گردهمایی محبان الهه اظهار یاد کرد.

هنرنمایی غلامرضا صنعتگر خواننده امام رضایی با موسیقی‌های مرتبط با این میلاد خجسته، دکلمه‌خوانی و اجرای صابر خراسانی با دکلمه‌های دلگدای که به شاه خراسان، ارادت به پدر و مادر به عنوان مهمترین آموزگاران این عاشقی و قطعه ایران متحد زیر سایه امام رضاع)، از مهمترین بخش‌های این جشن باشکوه بود امامی ضمن تشریح آن، حضور کاروان خادمین شاه خراسان حضرت علی بن موسی الرضا(ع) حامل پرچم رضوی

عکس: ارغوان میرزایی

لرستان-دلفان

قصه پرغصه رودخانه گچینه دلفان

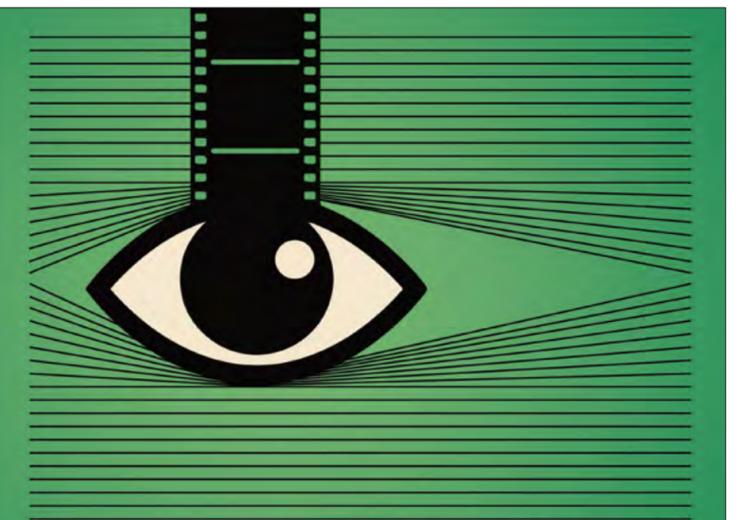
عکس: فروغ کریمی

دریای خزر و زیست موجودات دریایی

عکس: عرفان نجف آبادی

مبارزه بین پلاستیک و گیاهان. محله‌ای قدیمی در رشت

اولین مسابقه عکس «پیام ما»
به مناسبت روز جهانی محیط زیست

- آلودگی‌های پلاستیک و زیست در شهرها، روستاها و جوامع محلی
- راه حل‌ها برای مقابله با آلودگی پلاستیک
- آلودگی پلاستیک و حیوانات

هجوم پلاستیک

مهلت ارسال آثار: ۱ تا ۱۰ خرداد ۱۴۰۲

■ شیوه ارسال: لطفاً عکس خود را به همراه توضیح درباره سوژه (حداکثر در ۲۵ کلمه)، نام و نام خانوادگی و محل سکونت به آدرس زیر ایمیل کنید. در عنوان ایمیل حتماً «هجوم پلاستیک» ذکر شود. khabar.payamema@gmail.com
تماس: ۰۲۱ - ۲۸۴۲۱۹۰

اخبار

معرفی برگزیدگان مسابقه عکس «هجوم پلاستیک»

روزنامه «پیام ما» پایداری محیط زیست را از اولویت‌های خود قرار داده است. تحریریه روزنامه برای وسعت بخشیدن به سوژه‌های مغفول مانده از آثار آلودگی پلاستیک بر محیط زیست شهروندان، جوامع محلی، منابع طبیعی، شهرها و... مسابقه عکس «هجوم پلاستیک» را به مناسبت روز جهانی محیط زیست برگزار کرد.
در مدت ۱۰ روز تعیین‌شده برای فراخوان، ۸۷ عکس از عکاسان غیرحرفه‌ای و شهروندان خیرنگاران از استان‌های مختلف کشور به دست ما رسید. از آلودگی سواحل دریای خزر، مخدوش شدن محیط‌زیست اعضای جامعه محلی توسط گردشگران تا استفاده بی‌رویه از ظروف پلاستیکی توسط شرکت‌ها و کارخانه‌ها، یا حجم گسترده زباله پلاستیکی در مناطق تاریخی، سوژه‌های متفاوتی به دست روزنامه رسید همگی نشان از نیاز به توجه به گستردگی آلودگی پلاستیک در ساخت‌های مختلف زندگی انسان‌ها و حیوانات داشتند.
تحریریه «پیام ما» بعد از بررسی تمامی عکس‌های دریافت شده، ۵ عکس منتخب را انتخاب و به مناسبت روز جهانی محیط زیست منتشر می‌کند. یکی از عکس‌های برگزیده مسابقه، عکس یک شماره امروز است.

یکی از صبحانه‌های هفتگی هزاران نفر از پرسنل شیفت مجموعه صنعتی گل‌گهر. ارزش ظرف از محتویات بیشتر است.

عکس: محمد غیوری، سیرجان